UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

1867 UKRAINIAN NEWS 1967

16
ЛЮТОГО, 1967
Число
No. 7
тижневик "УВісті" виходить
щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
FEBRUARY 16, 1967

З ЧИМ КОСИГІН ВИЇХАВ З АНГЛІЇ?

Успішні наради – сказав Вилсон

Совєтський прем'єр Косигін провів вісім днів в Англії на конференціях і відвідинах. Він живо цікавився індустрією, оглядав фабрики, шукав контакту з робітниками, навіть гладив і цілував дітей. З пропагандивного боку він мав успіх.

Косигін відбув п'ять конференцій з прем'єром Вилсоном. Темою їх розмов була торгівля між двома країнами, політично - мілітарні справи Европи і в'єтнамська війна.

Відповідаючи на запити в парламенті, прем'єр Вилсон назвав відвідини Косигіна "дуже успішними". Він вірить що "тепер можна досягти" мирної розв'язки в'єтнамської війни. Він є тієї думки, хоч з його розмов з Косигіном нема безпосереднього успіху.

"Обидва уряди будуть студіювати справу збліжки і зроблять усе можливе, щоб знайти розв'язку в'єтнамської проблеми, а шукаючи її залишаться в контакті до кінця".

Відвідини Косигіна не пройшли без протестів. Жиди тихо демонстрували перед сов'єтською амбасадою проти переслідувань жидів у СССР, а українських демонстрантів поліція не допустила близько до Косигіна.

Загальна оцінка відвідин Косигіна в Лондоні, Брежнєва в Парижі і през. Подгорного в Римі й Ватикані є така, що Москва, втративши надію на скоре замирення з Китаєм, і ним загрожена, шукає ізідруження на заході.

Президент Джансон шепче щось до вуха марокканському королеві Гассанові перед бенкетом на його честь у Білому домі.

Багата програма сесії

Албертська легіслятура зійшлася на наради

У четвер, 9 лютого, почалася сесія албертської легіслятури троновою промовою, в якій намічено широку програму, хоч мало в ній є нового. Вона зайнята головно сконсолідуванням давніших нововведень. Промова є політично обережним документом, промовою в році загальних виборів.

У програмі сесії заповідженo:

► Заснувати раду для дослідів над людськими ресурсами. Вона охопить дослідн над освітою і спорідненими ділянками, що відносяться до особистого, культурного та соціального поступу суспільства. Ця тема, навіяна у значній мірі ідеалізмом, є близька серцю прем'єра Меннінга.

► Лябораторійні програми й услуги для продуцентів худоби.

► Створення уряду омбудсмена, який буде розглядати зажалення й відклики части провінціяльної адміністрації у випадках, коли громадянин почуває себе покривдженим.

► Промова заповіла створення четвертого університету. (Він має стати в північному Едмонтоні. Три інші: Албертський в Едмонтоні, Калгарський і в Летбридж).

► Реорганізацію шпиталів для умово хворих.

► Студії над занечищенням повітря й води.

► Переписання й доповнення приписів про комунікацію на дорогах.

► Позики для муніципалів у випадках, коли хочуть надбати землю.

► Спеціяльну увагу буде звернено на потреби й проблеми індіян.

Незважаючи на репутацію уряду як консервативного, промова охоплює велику листу програм суспільної опіки, які будуть збільшені й поширені. Можна сумніватися, чи якийсь інший провінціяльний уряд у Канаді пропонує більше. Опозиційні політичні партії закидають урядові, що він повинен був звернути більше уваги на індустріялізацію і продуктивність.

Поправа у взаєминах між Ватиканом і Мадярщиною

Між Ватиканом і мадярським урядом ведуться переговори, у висліді чого може прийти до далекосягло реорганізації католицької ієрархії в Мадярщині. Заповідають, що на місце 76-літнього кардинала Миндсенті буде іменований новий примас. Також інші очільні архиепископи й єпископи, яким 76 років, внесуть свою резигнацію на руки Папи Павла VI. "з уваги на пізній вік".

Реорганізація ієрархії і назначення нового примаса усуне важлиие питання між Ватиканом і Будапештом. Вона поможе привернути в Мадярщині папське право іменувати й назначувати єпископів — як це застережено в конкордаті з 1964 року.

Ознакою поліпшення відносин між Ватиканом і мадярським режимом є відновлення священичих студій у мадярськім папськім інституті в Римі і полегшення обмежень проти священиків.

Пірсон зречеться уряду після виставки?

Торонтський "Глоб енд Мейл" каже, що прем'єр Пірсон має в пляні проголосити свій вихід з уряду зараз після виставки 67, яка закінчиться під кінець жовтня.

Часопис каже, що Пірсон сказав це виразно в розмові з західними ліберальними провідниками і тими в Оттаві, що задумують висунути свої кандидатури на цю позицію. Пірсон хоче зустріти на виставці голови чужих держав і урядів, і нема сумніву, що він краще вив'яжеться з цього завдання, ніж міг би новий голова уряду. Особи з його оточення кажуть, що Пірсон хоче також перевести реформи в парламенті, заки зложить з себе провід партії й уряду.

Консервативна конвенція від 6 – 9 вересня

Виконавчий комітет консервативної партії вирішив, що конвенція для вибору нового провідника відбудеться в Торонто від 6 до 9 вересня.

Група Дж. Діфенбейкера, яка є в комітеті в меншості, програла. Діфенбейкер заявився за конвенцією в червні, а його помічники яропонували Вінніпег як місце конвенції.

Діфенбейкер бачить в тому руку онтерійського прем'єра Робартса. Він переведе провінційні вибори на весні, а восени матиме вільну руку, щоб виставити свою кандидатуру на лідера партії.

Коло $100 мільйонів недобору в Альберті

Провінційний авдитор С. К. Гуквейл сказав у фінансовому звіті за перших дев'ять місяців, що фінансовий недобір Альберти може дійти до 100 мільйонів долярів. Великий дефіцит спричинили не вищі витрати, як було намічено в бюджеті, а нижчі прибутки з нафти.

Провінційний скарбник А. Алборг сказав два тижні тому, що недобір винесе "палевно" $68,000,000. Недобір буде покритий із зощадженя провінції, яких з кінцем березня було $646,-000,000.

Податку від продажу не буде цього року.

Відкриття виставки в Монтреалі 28 квітня

Експо 67, що буде відкрита 28 квітня й закрита 27 жовтня, буде найбільшою й найзастанішою світовою виставкою з усіх дотепер. Сподіваються, що відвідає її від 10,000,000 до 12,000,000 людей, половина з них буде американців. Виставка коштуватиме Канаду $333,000,000, з чого $250,000,000 сподіваються поверкути з прибутків. Втрату доплатить уряд.

На виставці будуть павільйони 70 держав. Між запрошеними гістьми будуть голови держав і урядів.

Косигін запросив королеву до СССР

Прем'єр Косигін запросив королеву Єлисавету відвідати СССР.

"Це було б дуже інтересно", королева відповіла.

Підтвердивши, що запрошення було зроблене неформально на бенкеті, який вона і князь Филип видали на честь совєтського прем'єра і його заміжньої дочки Людмили Гвішіяні, речник королівського двору сказав.

"Що ж іншого могла королева сказати в такій ситуації, як те, що подорож до Росії була б дуже цікава. Однак думаю, що її заввага була щира".

Кілька тижнів перед приїздом Косигіна говорили в колах, збліжених до королівського двору, що королева мабуть буде запрошена відвідати СССР.

Тепер можна б сподіватися формального запрошення совєтського уряду, коли цього Косигін не зробив у Лондоні.

Стріли на совєтсько – китайському кордоні

Японське новинкарське агенство повідомило за стінною газетою в Пекіні, що на китайсько-совєтському кордоні була стрілянина між совєтськими і китайськими комуністами і ними військом. Не згадуючи дати, японська новинкарська услуга Кіодо сказала, що совєтський батальйон відкрив вогонь проти китайської сотні. Сутичка відбулася вздовж гракичної ріки Амур в Манджурії.

Совєтські джерела подали, що криваві бої вибухли в центральних провінціях Гунеї і Гунан, у провінції Квантунг на півдні, в Манджурії, Тибеті і Внутрішній Монголії.

Вістки про те, що діється в Китаю, є уривчасті, неповні й часто суперечні.

ЩО Є $172 БІЛЬЙОНИ?

Президент Джансон хоче видати $172 більйони в одному році. Це такий бюджет, що про нього не снилося ніякій людині в історії.

Що є $172 більйони?

Деякі люди думають, що вони розуміють мільйони. Число 172 більйони це 172,000 мільйонів, і вони всі будуть видані в одному році.

Щоб пояснити в інший спосіб, 172 більйони є більше грошей, ніж витратили усі президенти від Джорджа Вашінгтона до Франклина Розвелта — на протязі 144 років. Це дві третіх кошту світової війни в трьох роках. Злучені Держави видадуть вісім разів стільки, що видасть Франція з 50 мільйонами населення — її населення, господарство й уряд.

ДОВГИЙ І ГАРЯЧИЙ КОРДОН МІЖ РОСІЄЮ І КИТАЄМ

В той час як китайці займаються тимчасовим внутрішнім конфліктом, москалі нервово звертають увагу на свій довгий кордон з Китаєм. Він має 4,150 миль і є найдовший у світі між двома державами.

У СССР переконуються щораз більше, що він стає ворожим кордоном. Совєтська комуністична партія і уряд хочуть, щоб це зрозумілo совєтське населення. Партія відбуває мітинги по всьому краю, щоб сказати населенню, що китайська політика є протисовєтською. Орган армії "Красная звезда" каже, що китайських вояків учать, що Совєтський Союз є їх ворогом — це значить, що совєтські вояки також повинні знати, що Китай є їх ворогом.

Китайський міністер закордонних справ сказав недавно, що СССР співпрацює зі Злученими Державами та іншими країнами, щоб оточити Китай. Він посудив Москву в намірі напасти на Китай.

Західні інформатори сказали, що Росія має 12 повних дивізій на далекосхідному кордоні. Однак дипломатичні кола у Варшаві сказали минулого тижня, що Росія відкликала 50,000 свого війська із східної Европи, щоб скріпити совєтську оборону вздовж китайського кордону.

Царська Росія, поширюючись у 19-ому столітті, анексувала 594,000 квадратних миль території, яка була тоді поза дійсною контролею Китаю. Китай каже, що ця територія була анексована вимушеними договорами.

В 1920 р. новий більшевицький уряд заявив, що він "зрікається всієї" анексованої китайської території і повертає Китаєві, усе, що було по-грабіжницьки забране царськими урядами".

Однак Росія не повернула по нинішний день.

ЗГОРІЛО 50 ЛЮДЕЙ В ТАСМАНІЇ СЕРЕД ЛІСОВОЇ ПОЖЕЖІ

В південній Тасманії загоріли ліси й чагарники на великому просторі і вогонь знищив цілі поселення, включно з передмістям 150,000-го міста Гобарт. Згоріло 50 людей, а доля інших 150 людей в підміській оселі Ферктрі невідома. На іншому передмісті, в Чівел, полумінь западила склад динаміту. Хмари диму піднялися 8,000 стіп високо. Дими вкрили більш як 50 миль простору.

Тасманія це острів, положений зараз на південь від Австралії.

Нові методи дипломатії в Пекіні й Москві

Китайські демонстранти в Пекіні третій тиждень облягають совєтську амбасаду, вигукуючи й виписуючи на афішах лайливі слова проти московської "ревізіоністичної зарази", і бодай раз на два дні палять перед амбасадою ляльки Косигіна і Брежнєва. Оноді кинули ляльки совєтських провідників в "оливу" і стопили їх. Поліція "порадила" амбасаді, щоб ніхто з персоналу не виходив поза мури, бо поліція не ручить за їх безпеку. Насправді, персонал амбасади є під арештом. Поліція також заборонила посольствам інших комуністичних держав доставляти до амбасади харчі та інші необхідні речі.

В Москві малощо інакше. Китайські дипломати також не виставляють носа поза брами амбасади. Совєтські фабричні робітники винесли протест на мітингу проти китайських демонстрацій у Пекіні й понесли його до китайської амбасади. Службовець взяв на брамі папір з резолюцією, подер його й кинув на землю.

Москалі привезли п'ять великих гучномовців і дві години тарабанили ними до амбасади. Міністерство закордонних справ передало гучномовцями протест проти китайських демонстрацій в Пекіні. Китайці пробували глушити совєтських гучномовців своїми двома гучномовцями, але вони були заслабі. Москалі також освітлювали амбасаду яркими рефлекторами. Китайці позаслонювали вікна.

Радіо в Пекіні сказало, що 20 совєтських "хуліганів" увірвалися до китайської амбасади в Москві, забігли до офісів і бешкетували пів години.

САТЕЛІТ ЛІТАЄ НАВКОЛО МІСЯЦЯ

Американці випустили кового сателіта Орбітера 3, який літає знаменито навколо Місяця у віддалі 32 миль і зробить 312 знимок з місць, де могли б осісти американські астронавти.

ЗЕМЛЕТРУС У КОЛЮМБІЇ, в Південній Америці, посіяв смерть і руйну густо заселеною смугою. Відчуто його в Перу. 600 миль на пів день. Робітники прочищують румовища сильно ушкодженого будинку.

Kopomki bicmku

* **100-центовий** доляр з 1940 року, після 26 років, є 43-центовим доляром; упродовж чверть століття він втратив 57 центів купної сили. Це американський доляр. Канадський втратив навіть більше.

* **Саскачеванський:** уряд вніс "біл" ві розгляд легіслятури, щоб платити відшкодування жертвам злотих злочинів. Це буде перший такий закон у Північній Америці і він основується на подібному законі в Новій Зеляндії.

* **Президент** учительської юнії в Квебеку, що має 50,000 членів, заоферував припинити вихід усіх учителів на страйк в провінції на 30 днів, якщо уряд відклине закон, що наказує 12,000 страйкуючим учителям вернутися до праці.

* **В Альберті** можна сподіватися мової підвищки цін молока й молочних виробів. Підвишку заповів президент канадської молочарської індустрії на з'їзді в Калгарі.

* **Президент** комуністичного Північного В'єтнаму Го Чі Мінг звернувся з проханням до Папи Павла, щоб ужив свого впливу й поміг закінчити в'єтнамську війну. Однак Го Чі Мінг наложив тверді умови, які ЗДА відкинула давніше. Він прямо зажадав капітуляції Зл. Держав.

* **Каліфорнійський** університет є найбільшай у світі. Має 86,409 студентів на дев'ятьох "кемпусах" в дев'ятьох містах. Має 16,865 професорів, а весь зайнятий персонал, включно з адміністративним, начислює 49,034 особи.

* **У Франції** почалася тритижнева виборча кампанія. На 487 місць в парляменті зголосилося 2,500 кандидатів.

* **Торговельні** санкції проти Родезії вже тепер коштують Британію $224,000,000.

* **На Кубі** появилися знову совєтські великі ракети, такі як ті, що їх привіз Хрущов на Кубу і потім мусів забрати.

* **Між. фінансів Шарп** сказав в парляменті, що уряд поважно застановляється над домаганнями канадських садівників, щоб наложити окрону тарифну на імпортовані овочі з чужих країв. Коли так то ціни будуть вищі.

* **Фабрика в Понтіяк, Мишп.,** відкликала з січні 76,000 авт Темпест з 1967 р., а на початку лютого 26,000 авт Понтіяк з 1967 р. для усунення деяких хиб.

* **В одному** з індійських міст, на бурхливому виборчому мітингу, з-поміж товпи вічників упав камінь в лице прем'єра-жінки Індіри Гаяді і зламав їй ніс.

* **Косигін** зігнорував правила безпеки і — на великий клопіт для поліції — ходив свобідно в фабриках, вулицями і в інших відкритих місцях. Лондону, де могла досягнути його рука убивці.

* **Польська й** мадярська амбасади в Пекіні рішили евакуювати жінки й діти свого персоналу в Пекіні, бо небезпечно.

* **У Зл. Державах** є 13,000 зовсім окремих банків.

* **В бельгійськім** місті Іттербек згоріло дім старців. Згоріло між 26 і 36 осіб.

* **Антисеміти**зм зростає з Франції. Одна п'ята французів це цілковиті антисеміти — кажуть числа солом'яного голосування.

ВІТАЮТЬ ПРЕОСВЯЩЕННІШОГО МАКСИМА

* * *

У ДЕСЯТИРІЧЧЯ ВІННІПЕЗЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ

Створення окремої церковної провінції в Канаді, складеної з чотирьох єпархій, було завершенням організаційного розбудови Української Католицької Церкви в цій країні, сказав Преосвященніший митрополит Максим, складаючи подяку церковним і світським достойникам, духовенству й вірним, що 12 лютого у Вінніпезі брали участь у ювілейному торжестві для відзначення 10-річчя Вінніпезької митрополії.

Митрополит Максим, який промовляв трьома мовами: українською, англійською і французькою, заклекав зберігати український обряд, культуру й мову.

Окрему подяку митрополит склав Едмонтонському владиці Нілові за «його ласкаву участь у ювілейному торжестві».

Владика Ніл мав проповідь під час архиєрейської Літургії в катедральному храмі св. Володимира й Ольги. Українська Католицька Церква в Канаді — казав Владика — переборола багато труднощів; за Божим благословенням працюємо далі для її розвитку.

Два інші українські єпископи Канади не могли прибути до Вінніпегу; Преосвященний Андрій—через недугу, а Преосвященний Ісидор — через невідкладні єпархіяльні зайняття.

У торжестві брали участь два римо-католицькі архиєпископи: Боду і Флаффр. Були теж представники Юнайтед Черч та Англіканської Церкви.

Серед світських визначних гостей були губернатор Манітоби Вовлс, прем'єр провінції Роблін та інші.

Привітальні листи прислали Блаженніший верховний архиєпископ — кардинал Йосиф Сліпий і апостольський делегат архиєп. Серджо Пінькодлі.

На ювілейному бенкеті в готелі «Александра» було понад 550 гостей. З привітальними промовами виступав ряд представників українських церковних і громадських організацій.

ПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ МИТРОПОЛИТ МАКСИМ

Максима, сказав, що вінніпезький митрополит, дуже діяльний учасник II Ватиканського Собору, працює в екуменічному дусі і має заслуги для розвитку життя в провінції Манітоба.

Іван Новосад, голова Централі українців - католиків Вінніпезької архиєпархії, висловив радість, що «в нашому торжестві вперше беруть участь теж представники інших віровизнань».

Ярослав Семчишин, господар ювілейного бенкету, сказав, що «створення української католицької митрополії в Канаді було важливою подією».

В час бенкету співав хор парафії Покрова під керівництвом Юрія Гнатюка.

Попереднього дня, в суботу 11 лютого, в авдиторії школи Пресвятої Богородиці було зустріч митрополита Максима з представниками українських церковних і громадських організацій.

Ювілейне торжество у Вінніпезі відбулось точно в десяту річницю митрополії.

Десять років тому, 12 лютого 1957, в катедральній церкві св. Володимира й Ольги у Вінніпезі відбулося урочисте проголошення створення вінніпезької митрополії з участю апостольського делегата архиєп. Джованні Паніко, архиєпископа Івана Бучка та єпископів Канади й інших країн.

НІЯКОГО ВИЗВОЛЕННЯ І НІЯКИХ РЕВОЛЮЦІЙ

АМЕРИКАНСЬКА ПОЛІТИКА ЩОДО СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ

Східноєвропейські сателіти останнім часом зіркають цікаво на Захід, шукають зв'язків з Західною Німеччиною й Францією; це, однак, не викликає великої радости в Дна Раска та його співпрацівників.

«Якщо Східна Европа знову буде збалканізована, то якому з цього не буде користи» — заявив американський державний секретар у недавній промові.

«Ми — сказав він — не будемо робити ніяких намагань позбавити східноєвропейські уряди ні викликати в них ворожість до Совєтського Союзу, ні сіяти ворожнечу між ними самими».

Східна Европа, згідно з бажанням керівників американської політики, повинна стати новітньою господарську і політичну цілість, якою вона більш-менш є тепер. Голосна справа тільки в тому, щоб на зміну комуністичному тоталітаризмові прийшла ліберальна демократія. Це, як сподіваються американські плановники, буде довгий процес; однак тільки він може принести щасливу і тривалу розв'язку. Тому люди у вашінгтонському державному департаменті не дивляться з дуже великою симпатією на т. зв. «націоналістичних» комуністів у сателітних державах. Ті гарячі голови роблять фермент. Це добре. Але вони спиняють процес. А це погано.

ДОВГИЙ ПРОЦЕС

Про довгий процес у східноєвропейських країнах, на який покладають надію керівники американської політики, говорив в Оттаві проф. Збігнев Бжезінський, який пі, на думку Бжезінського, принесла б куди більше шкоди, ніж користи. Це не значить, що ЗДА не бажають змін. Бажають і ждуть їх. Однак хочуть, щоб зміни відбувалися в існуючих рамках повільним еволюційним процесом. А втім, нема підстав припускати, що можливий якийсь інакший розвиток подій.

ТРИ ЯВИЩА

Тим, хто не вірить у можливість політичних змін у Східній Европі, Бжезінський приглядав факт, що соціял-демократичні партії 60 років тому були дуже ліві і дуже революційні. Сьогодні — ні. Не треба і не можна сподіватися зміни політичного устрою комуністичних комуністичних країн, однак сама система зазнає неминучих змін.

Совєтсько-китайський спір, очевидно, вже має і буде мати великий вплив на дальший хід політичних подій. Хоч декому це може здаватися дивним, однак росіяни не виключають можливости американсько - китайського союзу і бояться його, — сказав Бжезінський.

На цю пору політичне становище східноєвропейських країн визначають передусім три явища: (1) часті прояви націоналізму, здебільш о г о претрпросійського; (2) поява нової кляси і навіть еліти техників, які шукають зв'язків із Заходом для власної користи; (3) велика змна (а може, і смерть) комуністичної доктрини.

Жити можна тільки в такому світі, де є співпраця, а до співпраці можна дійти тільки через співпрацю.

Медицина св. Івана

Якщо терпите від ревматичні болі, вживайте аптекарство Св. ІВАНА, яке дуже помагає на біль грудей, кришеї, Ломбего, біль лопаток, біль плечима, артрит, ішіяс, невралгію, невротичний біль, простуду, біль карку, котиків, кольки, а також коли руки чи ноги тягнуть, поточення та знищення. За першим натертям вже чуєте полегшу, а за кількаразовим біль цілком устуиає. Ціна за фамільну пляшку $2.75 з пересилкою.

COD додаткові кошти

Пишіть до нас по-українськи або по-англійськи.

JOHN SZMIGIEL
722 East 10th Ave.
Vancouver 10. B.C.

За кращу катехизацію

У Куритибі в Бразилії організують вищий катехитичний курс для священників і вчителів релігії.

Недавно в Прудентополі відбулася дводенна нарада українських душпастирів під проводом єпископа Йосифа Мартинця, екзарха українців-католиків Бразилії. Головною справою наради було поширення і підвищення релігійної освіти серед українських вірних, передусім молоді.

Закликають православних ієрархів до єдности

Група діячів Української Автокефальної Православної Церкви в ЗДА оголосила заклик об'єднати всі православні «юрисдикції» в одну Церкву.

У зверненні «до митрополитів, архиєпископів, єпископів і отців православних — українців» кажеться: «У надії на наявність святої віри й любови Церковна Рада Української Автокефальної Православної Церкви звертається в день 45-річчя відродження УАПЦ до всіх українських православних архипастирів, пастирів і вірних з закликом практично стати до ділової праці над поєднанням усіх наявних православних юрисдикцій в Єдину Святу Українську Автокефальну Православну Церкву покищо поза межами України з тим, щоб такою вона відновила свою дільність у майбутній українській державі».

Заклик підписали архиєпископ Григорій — голова Церковної Ради, заступник голови протопресвітер Г. Сіверченко та чотири інші діячі УАПЦ у Чікаго.

o

ПІКЕТУЮТЬ КАНЦЕЛЯРІЮ АРХИЄПИСКОПА

Асоціяція вчителів католицьких шкіл вирішила пікетувати канцелярію філядельфійського римо-католицького архиєпископа Джона Крола, домагаючись підвишки плати.

Організація вчителів має 400 членів.

У 50 - РІЧЧЯ
української національної революції

та відновленої Української Держави набудьте семитомову монографічну працю професора Українського вільного університету д-ра Матвія Стахова «УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР» (1918 - 1920).

Ця праця подає повністю всі важливі українські й не-українські державні документа (французькі, британські, польські, німецькі, російські й інші). Тим то це — документована історія, а кожний читач на основі цього може сам собі виробити власний погляд на дані події. У праці використано найважливіші наші і чужі джерела; тому вона може служити для дальших студійних праць студентів і взагалі тих, що бажче прагнуть пізнати наше велике минуле.

Особливо тепер, коли московсько-окупаційна влада руками своїх професорів видає цілу повінь публікацій з фальшованого або перекрученого історією України з нагоди роковин Зольшевицького захоплення влади у корінній Росії (7 листопада 1917) і пізнішого збройного завоювання України, ця праця конче потрібна кожному громадянинові на те, щоб відбивати ворожу неправду серед своїх несвідомих людей і серед чужих.

Ціна за комплет 7 томів: у картоновій оправі — 24 доляри, в полотняній тверді оправі — 32.20 дол.

Розмір томів від 272 до 422 сторінок вісімки, з численними ілюстраціями і малами.

Замовляти у видавництві:

Ukrainian Scientific Historical Library,
P.O. B. 606, Scranton 10, Pa. U.S.A.

За ширмою

Сучасний роман (51)

Бориса АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

Ніна Олександрівна вмощувала свекруху на возі й підсовувала їй під ноги непотрібні віхті сіна, а стара замислено й журно дивилась на притихлу суку.

— Не женіть її... Хай би коло вас жила... — сказала, не спускаючи з Жучки очей, мати — чи то до сина, чи до невістки, чи до них обох. — Вона ж бо така...

Олександер Іванович одвернувся до коней. Чи ж минула вже ця остання хвилина, чи все ще триває? Ох, скоріш би минала!..

І раптом з дверей квартири босоніж, у куценькій спідній сорочці вискочив рожевий зі сну Вася й, жмурячи від світла очі, побіг до воза.

— Бабо! Бабусю, а — мене? Чого ж ти не береш Васі?

І малий ображено захлипав, протягаючи до баби ручення...

«Ні, не скінчилася ще ця жахлива хвилина! Саме тільки починається...» — подумав з болем Олександер Іванович і міцно зціпив зуби.

— Не можна, не можна зараз! Бабуся їде далеко, а якщо ти будеш слухатись, вона скоро повернеться й привезе тобі рушницю, — заспокоювала Васю Ніна Олександрівна й підняла на руках до воза:

— Попрощайся з бабусею!

Спантеличений Вася зопалу чмокнув бабу в носа й обійняв за шию:

— Не їдь, бабусю! Не треба рушниці! Не їдь...

Стара тихо гладила його по голівці й шепотіла:

— Не плач, Василько! Не плач, голуб'ятко!..

Олександер Іванович, не обертаючись, торкнув візника за плече. Візник мовчки оглянувся й здегка сіпонув віжки.

— Рости, дитятко, рости великий та щасливий! Господь милосердний...

Олександер Іванович ще раз штовхнув у плече візника. Він хотів сказати: «Поганяйте!», а вимовив з притиском: — Кінчайте!

Візник, не оглядаючись, змахнув батіжком; десь у же на ходу поцілувала Ніна Олександрівна свекруху в щоку, скрикнув ще раз Вася, і коначки витягли воза через браму на вулицю.

Здається, кінчилась нарешті ця безконечна хвилина! Вона зосталась там, за брамою у дворі, і Олександер Іванович мимоволі обернувся назад. Востанне побачив дружину, що тримала за руку сина й надто вже низько, мало не «в позе», вклонялася їм навздогін... Чи то вона думала так і її думка на віддаленні передалась йому, чи він сам подумав це, чи хтось стороній проказав йому:

— Не тобі, а біді твоїй вклоняюся. Перед нею тільки схиляю горду голову...

І він закам'янів. Тепер — по всьому! Все домашнє, все дотепернішне лишилось позаду, тільки ще Жучка біжить коло воза й турботливо позирає на стару.

Кінчилося!..

Але ні: в гуркіт коліс і покотання копит нараз вірвався з другого боку вулиці жіночий крик. Олександер Іванович здригнув. Довга, майже розпучливе «а-а-а», хоч і відставало від воза, але тяглося десь позаду і було скероване явно до них. Він наказав візникові спинити коні й, мов зненацька прокинувшись, здивовано оглянувся через плече. Плутаючись у поділках довгої сорочки, до них бігла якась узбечка й простягала перед себе руки. Олександер Іванович упізнав у ній старшу сестру — «Маргу», як її називала сама собі мати, бо ручи в іхній кибитці молоко. Видимо, ця сестра узбецького Лазаря якось дізналась про від'їзд старої і зараз кваплялась попрощатися. Захекавшись, вона щось кричала на бігу до матері, але Олександер Іванович розібрав тільки: «Ге, апа, апа!..»

Надбігши нарешті до воза, вона схопилась за полудрабок і поклала на сіно коло матері загорнутий у лопухове листя великий вальок жовтавого масла. Охопила материні ноги й, відсапуючи, швидко заговорила по-узбецькому.

Олександер Іванович збоку скоса глянув на матір. Стара кивала головою, лице їй проясніло й усміхалося, а з очей по щоках текли рясні сльози. Мати нахилилась до узбечки й гричі поцілувала її.

Олександер Іванович тихо торкнувся ліктя візника. Ще раз почулося: «Апа, апа!», і коні рушили.

Коли віз м'яко покотився по автострасі, мати витерла краєчком хустки сльози і полегшено зітхнула. Тепер і для неї все скінчилося. Жаль було доброї узбецької душі, жаль дуже й онука, навіть невістки стало їй жаль. Хоч і натерпілася стара від неї, не приведи Господи нікому такого зазнати, та не зчинила вона невістці лиха. Ні, ні! Хай обминає її лиха година, хай живе вона в злагоді та любові з її Сашком і хай затьмаряться їм іхні літа без неї. Бо таки, хоч яка не є там, а все ж — мати його дитині і жінка йому. Хай!.. І стара приязно посміхнулася наостанку й невістці. Живіть з миром, будьте щасливі всі! Прощайте!.. І вона попрощалася і з невеселим домом свого сина, і з тим двором, де вона розмовляла з Жучкою, і з улицею, якою ходила на базар у супроводі Жучки. Тільки про сина її важко було думати: як то йому буде без неї?..

CANADA

СВІДОЦТВО КАНАДСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В МІНІЯТЮРНІЙ ФОРМІ

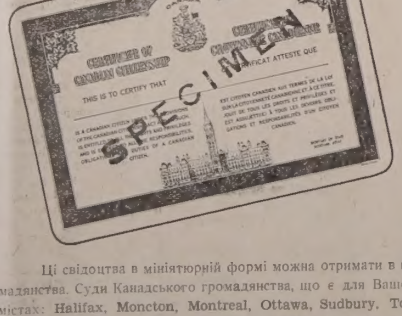

Якщо Ви — канадський громадянин, Ви можете отримати мініятюру свого свідоцтва канадського громадянства, яке матиме на звороті місце на Вашу фотографію та підпис. З огляду на його малий розмір, це свідоцтво можна легко носити в торбинці, або в гаманці, і воно може бути зручним для Вашої ідентифікації.

Ці свідоцтва в мініятюрній формі можна отримати в найближчому суді канадського громадянства. Суди Канадського громадянства, що є для Вашої обслуги, знаходяться в ось цих містах: Halifax, Moncton, Montreal, Ottawa, Sudbury, Toronto, Hamilton, St. Catharines, Kitchener, London, Windsor, Winnipeg, Regina, Saskatoon, Calgary, Edmonton and Vancouver.

Зверніться негайно до тих установ та розвідайтесь докладно, як Ви можете дістати мініятюрне свідоцтво для Вашого гаманця або торбинки.

Judy Lamarsh

ДЖУДІ ЛАМАРШ,
Міністер Внутрішніх Справ Канади

Вісті з Едмонтону

УПРАВА ТОВАРИСТВА МУЖЧИН КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ. ЗЛІВА НАПРАВО В ПЕРШОМУ РЯДІ: Т. Савчин, М. Андріїв, Д. Кузик — голова, Й. Прокопів; у другому ряді: І. Куляса, О. Брода, В. Федина. Фотостудія: «Академія»

Д. Кузик — голова Товариства мужчин катедральної парафії

На голову Товариства мужчин катедральної парафії вибрано п. Д. Кузика. До управи входять пп.: П. Прокопів — заступник голови, Г. Савчин — секретар, М. Андріїв — скарбник, В. Федина — член управи.

Членами контрольної комісії є пп.: П. Кулій, І. Шарун і І. Єлчин. Вибрано теж комітети для окремих завдань: організування імпрез — п. І. Куляса — голова; організування бінго — п. О. Брода — голова; господарські справи: пп. Панасюк і Палазюк.

Вибори відбулися на недавніх загальних зборах, яких проводив дотеперішній голоза п. М. Боднар.

На зборах складено звіти з минулорічної діяльности і обговорено плян праці на цей рік.

Товариство мужчин катедральної парафії св. Посафата є відділом БУК тієї парафії.

Відділ ЛУКЖ парафії св. Володимира придбав понад 14,300 дол.

ВЕЛИКА ПРАЦЯ МАЛОГО ВІДДІЛУ

«Ми закінчили другий з черги успішний рік. Праця наших рук та велика посвята наших членів принесли дуже гарні успіхи. 14,380.43 долярів прибутку — це досі небувала в нас сума» — сказала п-і С. Захарків на недавніх загальних зборах відділу ЛУКЖ парафії св. Володимира. «Тішимось — сказала вона — не тільки великою цифрою нашого касового звіту, а ще більше тим, коли бачимо, як на наших очах завдяки нашій праці розбудовується ціла парафія».

Минулого року килим-до церкви, цього року новий престіл, тетрапод та проскомидійні столики, придбані фондами нашого відділу, прикрашають нашу церкву.

Цього року також ми поділились вашими здобутками, пересилаючи 100 долярів на Український католицький університет у Римі; на літню оселю біля озера Вобман ми дали свою жертву; нашою опікою користувався дитячий садочок, рідна школа, гокейова дружина. Члени нашого відділу співають у новозасно-ваному хорі, що його провадить п. С. Грох.

Борг, затягнений на будову парафіяльної залі, ми вже закінчили сплачувати. Тепер помалу закінчується будова парафіяльної резиденції.

Такий приблизно був зміст звіту п-і С. Захарків, яка з імені неприсутньої голови та з імені уступаючої управи дякувала всім жінкам за співпрацю в минулому році.

«Мені здається, що без нашого відділу в парафії життя не було б таким, яким воно є дпя нас тепер» — сказала п-і Захарків. Коли взяти на увагу, що наш відділ — один з менших в Едмонтоні, щойно тоді можна оцінити великий вклад праці і тих жінок, що уряджували весільні бенкети, карнавал, весняний та осінній чай, висвітлювали фільми, і тих, що через більшу частину року займалися виробом та продажем українських страв. «Вони, здається, одні й ті самі люди» — сказала вона.

До нової управи відділу ЛУКЖ вибрані ось ці пані: Іванна Катринич — голова, Ярослава Лотоцька — І заступниця, Неля Марцінковська—II заступниця, Наталія Яніцька — секретар, Стефанія Клапкоз — скарбник, Євгенія Сен — референт зв'язків; представниці до спархіяльної управи: — Н. Яніцька, С. Клапков; господині: Н. Марцінковська, Т. Вуйцік; для українських страв: К. Березан, Н. Возняк, О. Ковбель; для весіль і бенкетів: А. Костюк, С. Стельмащук, М. Мельницька, К. Смук; телефонічні повідомлення: М. Мельницька, Ю. Палій, А. Юзвишин, С. Мулик, С. Рамстед, М. Добрянська; відвідування хворих: Т. Лещай, М. Мельницька, Оркуш; пранпя: К. Лесів, О. Ковбель; закуп товарів: С. Клапков; чистота в церкві: Н. Крукевич, К. Березан, К. Лесів, Завальони, С. Клапков; контрольна комісія: Н. Стефанюк, А. Мізурі, Н. Крукевич.

Після дискусії про відвідини хворих у лікарнях і зв'язаних з цим дарунками вирішено відтепер за здоров'я хворих замовляти Служби Божі, а хворим пересилати картку з повідомленням, коли Служба Божа відправиться.

Вирішено почати продаж українських страв від 3 лютого.

Ольга Ганкевич

Виставка Я. Гніздовського відкрита

Виставка дереворізів Якова Гніздовського в Ювілейній аудиторії буде відкрита до 21 лютого.

Минулої неділі губернатор Альберти Грант МекЮен, відкривши офіційно виставку українського мистця, висловив признання її організаторам. Такі культурні імпрези є дуже добрим відзначенням сторіччя Канади, — сказав він. З короткою промовою в час відкриття виступав теж прозиційний секретар Амвросій Головаш.

На виставці є 30 дереворізів Я. Гніздовського з 1960-66 років. Крім дереворізів з краєвидами, рослинами тощо, є там також ілюстрації до поезій Джона Кітса.

Організаційно цю виставку Клюб українських професіоналістів і підприємців, Літературно-мистецький клюб і Едмонтонська галерія мистецтв.

Наприкінці цього тижня Я. Гніздовський буде мати дві доповіді для едмонтонських любителів мистецтва.

Вшановують діячку ЛУКЖ

«Від нашої управи, від себе особисто і від членів Ліги гратулюю вам, пані Гарапнюк, за вашу працю. Всі ми радіємо вашим відзначенням. Хай Бог дає вам сили й далі працювати успішно» — сказала голова крайової управи ЛУКЖ п-і Ірина Павликовська, вітаючи заступницю голови відділу ЛУКЖ парафії св. Василія п-і Катерину Гарапнюк з приводу її відзначення в службі «Швидкої допомоги ім. св. Ісаня».

У добродійній організації «Швидкої допомоги» п-і К. Гарапнюк працює успішно вже 12 років. Вона тепер керівник відділу, в якому є більш як 40 працівників. Групу п-і Гарапнюк відзначено за зразкову працю. Нещодавно п-і Гарапнюк була підвищена в організаційній ранзі і одержала медалю від королеви Єлисавети II, почесної голови організації.

8 лютого відділ ЛУКЖ парафії св. Василія вітав свою заступницю голови з приводу відзначення і вручив їй дарунок.

Вибрали управу відділу ЛУКЖ

(м. я.) До управи відділу ЛУКЖ Успіння Пресвятої Богородиці вибрані на 1967 рік пані: Марія Нога — голова, Марія Орисюк — заступниця, Єлисавета Савчук — секретар, Євгенія Лесюк — скарбник; господині: Е. Сірман, А. Орисюк, М. Давидович, О. Мараз; контрольна комісія: Ксеня Кісель, А. Вітов, Т. Пелех; звідомлення до часописів: М. Орисюк, М. Нога; відвідування хворих — Е. Сірман, А. Орисюк.

Річні загальні збори відділу відбулися 29 січня в парафіяльній залі. Звіти подали секретар п-і С. Остапович та скарбник п-і Є. Лесюк. Завдяки бінгові, яке відділ організував кожного місяця, прибутки в минулому році збільшилися майже вдвоє. Обидва звіти, як теж слово подяки голови п-і М. Ноги, учасниці зборів приймали оплесками.

Вирішено далі вести бінго, а з каси передати 1,000 дол. на будівельний фонд парафії і 35 дол. — на радіофонд Централі Едмонтонської епархії.

Ігор Шанковський виступає на телевізії

Після недавнього співацького виступу Ігоря Шанковського в телевізійній програмі місцевої Сі-Ефр-Ар-Ен запляновано дальші його виступи, теж українською мовою.

У популярному «Нун шов» 31 січня І. Шанковський у супроводі оркестри Гейбі Газа співав дві пісні по-англійському та по-еспанському. Керівником «нун шов», що пересилається щодня від понеділка до п'ятниці від 12 до 1 год. пополудні, є Ед Кей.

На телевізії І. Шанковський виступає не вперше. В час перебування в Токіо (1952-54 рр.) він виконував українські, японські, американські й еспанські пісні в програмах японської телевізії. Він також наспівав платівки українською мовою до музики композитора Реймонда Гатторі, що їх багатотисячним тиражем випустила 1954 року фірма «Ніппон Колумбія» в Токіо.

Цього року має появитися платівка І. Шанковського в одній з відомих канадських фірм.

Ігор Шанковський, син публіциста Лева Шанковського, опублікував декілька збірок поезій. Цього року він є викладачем Албертського університету. Тричі на тиждень веде українську радіопередачу, яку монтує власними силами при французькій радіовисильні в Едмонтоні.

75 гостей на бенкеті «Обнови»

Студентська організація «Обнова» має виконати важливу ролю, підготовляючи своїх членів до майбутнього життя професіоналістів, вірних і відданих рідній Церкві і народові, сказав Преосвященний Владика Ніл, вітаючи едмонтонських «обнов'ян».

Владика Ніл був почесним гостем річного бенкету «Обнови», що відбувся 4 лютого в готелі «Караван» з участю бл. 75 осіб.

Головним промовцем був член Ради едмонтонських священиків Орест Демко. Він говорив про «католицький світоглял у шкільництві».

Духовним опікуном «Обнови» студентів Албертського університету цього року є о. протопресвітер Ярослав Федуник. Головою товариства є студ. Ростислав Дмитрук, який був господарем бенкету. Він мав привітальне слово до Владики та інших гостей. Слово до студентів, що цього року кінчають студії, мав Богдан Жарський; від імени випускників говорив Олекса Курило.

Після бенкету була танцювальна забава.

Єдиною недостачею бенкету була замала кількість гостей. Крім студентів і кол. членів «Обнови», на бенкеті мало було старших громадян, хоч запрошення висилано дуже багатьом особам, зокрема професіоналістам. Кимким, а студентством треба нам цікавитись. А цікавитись — значить насамперед зустрічатися з ним.

ЛЬВІВ В ОЧАХ ПОЛЬСЬКОГО ТУРИСТА

Давні церковні будівлі у Львові стоять, але відкриті тільки дві церкви (обидві тепер православні) і два польські костели: кол. катедральний і св. Антонія, каже польський турист, який до війни жив у Львові і недавно відвідав те місто.

Враження анонімного туриста, який живе у Польщі, опублікувала „паризька «Культура» (ч. 1-2 ц.р.)

Подорож з Краковa до Перемишля — каже турист — відбулася без пригод. А втім, великих пригод не було й потім. У Перемишлі подорожні пересідають до ширших вагонів. На кордоні відбувається контроля. Перевіряють документи, записують золоті предмети і пригадують, що потім із СССР можна без мита вивезти тільки одну золоту річ, напр., перстінь або годинник.

У Львові, який у 1939 р. мав 360,000 населення, живе тепер бл. 600,000 людей. Написи двомовні: російські й українські. Польської мови ніде не чути. Зате в двох костелах можна бачити багато людей. Між ними — каже турист — є також українці, бо нема у Львові ні однієї української католицької церкви.

На вулицях видно авта тільки совєтського виробу. Багато таксі, що тут дуже дешеві. Міліція пильнує, щоб власники приватних авт не возили людей за гроші. «У Варшаві — завважує польський автор — можна зробити прогулянку навіть автом міністра, якщо шофер має вільну хвилину, і кожний шофер полюе на таку нагоду, а тут не вільно».

Назви вулиць здебільшого змінені, проте залишилися деякі давні: Галицька, Стрийська, Пекарська, Зелена, Коперника та інші. Пам'ятник Міцкевичеві стоїть; три інші польські пам'ятники — Собеського, Фредрові і Костюшковському — вивезли до Польщі. Перед університетом стоїть великий пам'ятник Франкові. На Валах стоїть Ленін, а Шевченка поставили на місце Фредра.

Між росіянами і українцями бувають «певні конфлікти». На головних посадах — росіяни. Ставлення до поляків «радше байдуже: що тобі належить — масш». У Львові — як там кажуть — є бл. 25,000 поляків, здебільшого людей старшого віку.

У Львові дбають про чистоту вулиць. Вітрини крамниць убогі, але харчі в місті є. За Хрущова люди з Польщі висилали до Львова відразу кашу й муку; коли Хрущова не стало, життя у Львові зразу покращало. Крім харчів, є одяги та різні апарати. Добрий ресторан — у готелі Інтурист (кол. готель Жоржа); там чужинцям за доляри продають навіть грузинські коньяки, яких нема деінде.

Всі давні кінотеатри існують далі під новими назвами. Є теж нові. Висвітлюють фільми українські, російські, польські, чеські й американські.

Кімната в готелі «Львов» (теж під управою Інтуриста) коштує 7 рублів (одна особа) і 11 рублів (дві особи). Трамвай коштує 3 копійки, тролейбус — 4 копійки.

Бензина дуже дешева: 5.5 копійки — літр (себто 1.10 польського злотого; у Польщі коштує бл. 5 злотих). Тарифа такеі: 1 копійка за 100 метрів.

Інші ціни у Львові: кава — 7 копійок; харч у ресторані — бл. 1 рубель; кіно — 50 копійок; опера — 1.40; траисторний радіоапарат — 38 рублів; фотоапарат «Київ» — 90 рублів.

Польський турист був теж у Тернополі. Місто, дуже знищене у війну, так сильно змінилось, що «колишній мешканець Тернополя, що був з нами не міг «розпізнати місто».

NEW LIFE HERBS

Louis Low-On & Son., prop. 9664 Jasper Ave., 422-3270 Edmonton and Calgary

Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ

• Шпиталів • Інстатуцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси

— ВСЬОГО —

• БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедеспредів і інше.

J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

Нововідкрита

BARABASH ART GALLERY

оферує прекрасні оригінальні олійні образи по дуже уміркованій ціні та запрошує українських артистів давати свої образи на виставу і до продажу.

Тел.: 479-3171 8733 - 118 Ave., Edmonton, Alta.

коло OREST STUDIOS

портретисти і спеціялісти у весільних знимках

Григорій Барабаш, власник

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон) 12726 — 119 стріт. Телефон: 455-5425 або 479-3654

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно уряджеиому

РЕСТОРАНІ І ДАЙНІНГ ЛАВІДЖ

КАРПАТІЯ

10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213

Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.

УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ

Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.

Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоцикли, холодільні, телевізори та багато інших речей.

Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

Лаврин

Overseas European Trading Co

Tel. GA 4-6860 — 9753 Jasper Ave, Edmonton Alta.

УВАГА! ФУТРА УВАГА!

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР І ЖАКЕТІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Muskrat, French Seal.

БОФАЛО КОЖУХИ, яких ніхто, крім нас, не робить у Канаді

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

Union Bldg. 10021 - 102 Ave. — Edmonton, Alberta. Phone GA 2-4386 Res. GL 5-3229

А. Колодка, власник

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель
АЛЕКСАНДЕР ПУШКИН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні агенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 процентy на рік від $1,000.00.

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладнішої інформаціями звертіться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374 (formerly Westmount Travel Service)

STARKO AGENCY

АСЕКУРАЦІЯ: від вогню, авт, троків, від крадіжі бонди для контрактерів, особиста відповідальність, життева асекурація.

10168 - 100 Street Edmonton, Alberta
Phone: GA 2-4821 Res.: GR 7-5593
Nick Starko, Mgr.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Українського Народного Дому в Едмонтоні відбудуться

в неділю, 19 лютого ц. р. в год. 3-ій попол.

з таким порядком нарад:

- Відкриття зборів і вибір президії.
- Прийняття протоколу з попередніх загальних зборів.
- Звіти управи й контрольної комісії.
- Дискусія над звітами й уділення абсолюторії уступаючій управі.
- Вибір нової управи.
- Внески й запити.

За управу Українського Народного Дому
Е. Штендера — І. Тимчишин

СЛУХАЙТЕ РАДІОПРОГРАМИ

Українська релігійна радіопрограма, що пересилається з едмонтонської французької висильні, в понеділок 20 лютого буде присвячена 50-річчю священства первоієрарха Української Католицької Церкви кард. Йосифа Сліпого.

Початок: 10 год. веч.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 19 лютого:

о 2.30 попол. в аудиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню: концерт пісні й танців студентів Манітобського університету (три клюби «Альфа-омега», «Обнова» і клюб ім. Іларіона).

Середа, 22 лютого:

о 8 год. веч. в залі парафії св. Миколая, 95 авеню — 65 вул.: показ і продаж весняних капелюхів, організований відділом ЛУКЖ.

П'ятниця, 24 лютого:

о 8 год. веч. в УНО: зустріч екзекутивного директора КУК Я. Кальби з громадянством Едмонтону й околиці. Гість буде говорити про Світовий конгрес вільних українців, Шевченківську фундацію та інші важливі громадські справи.

Неділя, 26 лютого:

2.30 — 5.00 попол. в аудиторії школи св. Миколая, 115 авеню — 36 вул.: річний чай відділу ЛУКЖ парафії Покрова.

о 3 год. попол. — сходини Гуртка книголюбів у п. М. Дитиняк, 10952 - 148 вул.

о 3 год. попол. в аудиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню: доповідь Ю. Стечишина на «Проблеми в писанні історії українців Канади».

Щопонеділка о 10 год. веч. з французької радіостанції — релігійна програма Централі

Щосуботи від 12 год. до 6 год. веч. і **щонеділі** після кожної Служби Божої у катедральній залі: продаж вареників (пирогів).

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" від адресом:
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708
Річна передплата в Канаді $4.00
Поза Канадою $4.50
Зміна адреси: 10 центів

Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by
Phone
Yearly Subscription in Canada ... $4.00
Outside Canada ... $4.50
Видавнича спілка не відповідає за оголошення

"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

«КАНАДА І СХІДНА ЕВРОПА»

Секретна конференція

Оттавська секретна конференція «Канада і Східна Європа» виявила дазно вже майже всім відомий секрет, що Канада не має своєї східноевропейської політики.

Дводенну конференцію наприкінці січня організували Карлтонський університет і Канадський інститут міжнародних справ, запросивши до участи більш як 100 осіб з Канади і декількох гостей із ЗДА. Величезну більшість учасників становили різні університетські советознавці. Була там також досить численна група канадських дипломатів: кол. заступник міністра закордонних справ, керівники відповідних відділів міністерства закордонних справ, декілька амбасадорів і вищих службовців інших міністерств. Третьою групою учасників конференції були деякі промисловці і банкіри. Конференції прислухались декілька запрошених публіцистів. З уваги на присутність дипломатів, які висловлювали свої погляди, конференція була секретна або майже секретна. У пресі не появилось ні рядка про те, хто що говорив. Однак деякі східноканадські газети вже подали досить широкі інформації про те, що на конференції говорили науковці і дипломати.

Між декількома американськими гістьми був советознавець Збігнев Бжезінський, який на що пору працює як «плановик» у державному департаменті Діна Раска. Промова Бжезінського про східноевропейську політику ЗДА була виголошена в час бенкету, і канадські щоденники, також деякі західні, напр., «Вінніпег фрі пресс», приділяли досить багато уваги його заявам, цитуючи слова промовця без ніяких секретів.

ЧОГО БАЖАТИ?

Програма східноевропейської політики ЗДА, на думку Бжезінського, повинна бути така: бажати можна тільки того, чого можна сподіватись. А в східноевропейських країнах можна сподіватись дальшої повільної еволюції, яка нарешті принесе політичну зміну. Більш-менш такий погляд висловлювали також канадські науковці і політики, однак вони не зовсім були певні, чого справді можна бажати чи тільки сподіватись.

На оттавській конференції було дев'ять доповідей, які висвітлювали політичне, господарське й культурне становище в східноевропейських країнах. Усі доповідачі й усі учасники дискусій погоджувались в одному: і в СССР, і в сателітних країнах відбуваються зміни; тому Канада повинна підтримувати зв'язки із східноевропейськими країнами. Крім захоплених прихильників зв'язків між Канадою і комуністичними державами, були в Оттаві також люди, які говорили про потребу обережности, вказуючи на дотеперішні невдачі і труднощі. Однак і вони підтримували тезу, що господарські й культурні зв'язки потрібні й корисні.

Раз-у-раз у доповідях і дискусіях поверталось питання націоналізму в східноевропейських країнах. Як не дивно, націоналізм є, мабуть, найбільш ру-йнівною політичною силою в державах, які «будують соціялізм» чи навіть уже його «збудували». Хоч майже всі в Оттаві визнавали, що в східноевропейських країнах є націоналізм, не всі одна-ково розцінювали його ролю. Дехто покладав надію саме на націоналізм (згадано також проект створити канадське дипломатичне представництво в Києві), однак, з другого боку, висловлювались побоювання, мовляв, націоналізм призведе до «балканізації» Східної Европи. А втім, не скрізь націоналізм діє на шкоду советської імперії. Наприклад, західні кордони Польщі примушують усіх поляків — комуністів і націоналістів — шукати підтримки й оборони в Москві.

На цю пору доба диктатора закінчилась у східноевропейських країнах. Ніде вже одна особа не вирішує зсього. Чи хвиля «лібералізації» покотиться далі трудно сказати. Сталінізму, мабуть, уже більш не буде в СССР, однак дехто звертав увагу на Китай і радив не робити безпідставних «пророцтв» про Советський Союз.

В загальному, т. зв. холодні науковці, що виступали на оттавській конференції, здебільшого висували широкі пляни і навіть палкі надії. Фахові дипломати, за звичаєм, були куди обережніші, хоч і вони приєднувалися до оптимістичної оцінки теперішніх і найближчих подій.

Не було в Оттаві ні одностайности, ні навіть загальної єдности в питанні, яке повинно бути ставлення Канади до подій у Східній Европі. Ясна річ, що потрібні зв'язки і потрібна співпраця. Чи потрібне й можливе ще щось? Дехто запевняв, що Канада повинна вийти з дотеперішнього «імобілізму» (непорушности) і виявляти власні політичні погляди в східноевропейській політиці. Таку пропозицію критикували інші учасники дискусій, які говорили, що Канада, власне, не може зробити тут нічого і що Об'єднані Нації є найвідповіднішим форумом для канадської політики.

ЯК ОЦІНЮВАТИ?

Досить часто коментатори українських газет, здається нам, надто рожево оцінюють канадську «україножильську» політику. Українці Канади здебільшого переєвідчені, що в Оттаві «українська справа» стоїть куди краще, ніж у Вашінгтоні. Причиною такого оптимістичного погляду є насамперед його загальникість. До «Оттави» можна зазрахувати кожний виступ кожного політичного діяча Канади. І не треба хіба пригадувати, що були сміливі виступи канадських політиків в оборону українського народу. Все ж закордонною політикою «Оттави» керує/міністерство закордонних справ, і це міністерство є властивою «Оттавою» у відношенні до східноевропейських країн.

Чи в справі України є різниця між оттавським міністерством закордонних справ і вашінгтонським державним департаментом? Може, є, а може, й нема. Песиміст скаже, що ніякої різниці нема. Оптиміст може щонайбільше сказати, що України у Вашінгтоні не визнають, а в Оттаві не знають. Чи знатимуть згодом? Може. Коли в східноевропейських країнах, як авторитетно стверджено на секретній оттавській конференції, помітно відбуваються політичні зміни, то можливі також зміни в Заокеанських поглядах на східноевропейську політику. Нема, однак, підстав навіть для секретної надії, що зміни в офіційних поглядах відбудуться швидше, ніж справжні політичні зміни.

ПРОПАДАЄ В УКРАЇНІ СИЛА-СИЛЕННА ІСТОРИЧНИХ ПАМ'ЯТОК

«Стаття 207 карного кодексу України передбачає кару до 5-ти років тюрми (або трудових таборів або грошового штрафу) за умисне знищення або пошкодження пам'ятників культури або природничих об'єктів, які находяться під державною охороною, одначе а не знаю ні одного випадку, щоб що ститно застосовано в практиці», — написав у московському журналі «Новый мир» Леонід Волинський, зробивши поїздку по деяких містах України.

В Україні і Молдавії — каже він — вже пропала сила-силенна історичних пам'яток. Стаття Л. Волинського п.з. «Охраняется государством» наводить багато прикладів на те, що державна, власне, не зберігає історичних пам'яток.

В українській підсовєтській пресі останнім часом появились деякі тривожні голоси проти руйнації українських історичних пам'яток. В «У-Вістях» 5 січня подано, напр., огляд статті Наталі Петрової, яка в журналі «Україна» описала справді варварське нищення історичних будівель та пам'яток у Чернігові.

ДАВНІ СОБОРИ

Був у Чернігові теж Л. Волинський і вийхав звідти враженний байдужим ставленням до долі давніх соборів. Борисоглібський собор, збудований 1123 року, був в останню війну пошкоджений бомбою. У 1947 - 48 рр. в ньому виявлено спорудн з XI сторіччя. Не зважаючи на це, в соборі був спочатку склад цукру, а тепер складено реквізит парку культури. Шибки у вікнах повибивані. Більш-менш така ж і доля Спасо-Преображенського собору.

Була в Чернігові галерія картин. Тепер — ні галерії, ні картин. Розбиту у 1941 р. галерію досі не відбудовано, а зацілілі картини лежать поскладані в якомусь домі.

У двох підмоських «дачах» примістується Чернігівський історично-краєзнавчий музей. Із 130.000 експонатів можна оглядати тільки половину; решта — на складі.

Погане становище теж в Ілліївська церква, збудована наприкінці XII ст., замкнута наглухо, шибки в ній повибивані, на підлозі купи пташиного посліду. Хлопчаки, які забігають у цю церкву малими бічними дверима, зробили собі з панікадила гойдалку. Головний вхід до тієї старовинної церкви зовсім завалився.

Занедбані також Єлецький і Троїцький монастирі; фрески в них нищаться від вогкости, вкриваються цвіллю, розсипаються.

По дорозі з Києва в Чернігів Л. Волинський бачив Козелецький собор, який уже більш як десять років «під ремонтом». Ніяких вислідів того «ремонту» не видно.

Мгарський собор на Полтавщині, церква із XVI ст. в селі Сулимівці на Київщині, козацька церква у Седневі на Чернігівщині — всі вони з року на рік обвалюються.

Палату Розумовських у Батурині, знищену в час війни, відновлено, і тепер ніхто не дбає про будинок, який щораз більше нищиться.

У ЛЬВОВІ ТЕ САМЕ

Погане становище також львівських давніх церковних будинків.

У Вірменській церкві накопичено сотні цінних ікон. Вони лежать без догляду і нищаться, а саму церкву замкнено на колодку.

Бернардинський кост е л, архітектура якого відкрила нову добу львівського будівництва, стоїть у жалюгідному стані. Шибн у вікнах повибивані, а всередині — склад перезіяних скульптур, які ждуть дальшої своєї долі. В костелі раніш був склад цукру. В 1964 р. почали ремонтувати костел. Позвозили різний матеріял, який преспокійно лежить і досі. В підвалі костелу приміщена база Плодовоовторгу.

Каплиця Боїмів на Ринку у Львові в жалюгідному стані. Її вікна заслонені знадвору решіткою, а всередині — фанерою. Там тепер склад товарів крамниці «Малятко».

Давню бойківську дерев'яну церкву у Кричівцях розібрано і перевезено до Львова. Вона має стоятн у «скансені» (музей на відкритому повітрі), як експонат народного будівництва.

Стоїть у селі Підгірцях на Львівщині церква дерев'яна церква. Та не відомо, чи стоятиме ще довго, бо щораз більш обвалюється.

У давньому замку в Олеську, теж на Львівщині, приміщено ремонтні майстерні.

ЯК ДЕРЖАВА ОХОРОНЯЄ?

Совєтська влада — запевняє Л. Новицький — дбас про збереження історичних пам'ятників. У жовтні 1918 року Рада народних комісарів проголосила декрет, на підставі якого протягом 1918 — 1923 років узято під охорону державн 2,350 старовинних церков і манастирів та 520 поміщицьких садиб, які мають мистецьку або історичну вартість.

В Україні чомусь не зважають на той декрет. До того ж, є ще й стаття 207 карного кодексу на тих, що руйнують історичні пам'ятники, які держава охороняє. Насправді, досі ще нікого ніколи за це не карали. Зате клопіт мали ті, що намагались зберігати історичні пам'ятники.

Стаття московського журналу наводить два характеристичні випадки. Голова Чернігівського викон к о м у Дусь, з дорученння якого зруйновано дзвінницю П'ятницької церкви, не тільки не був покараний, але незабаром після того став секретарем міськкому партії! Зате дісталось архітекторові А. Карнобіді, що виступав в обороні історичних пам'ятників. Того прогнали з посади в Чернігові за те, що «повилистн», публікує статті в газетах і взагалі плентається під ногами».

Тих, хто протестує проти руйнування старовинних церковних будівель, обвинувачують, мовляв, вони перешкоджають боротьбі з релігією.

Від 1949 в Україні — інформує Л. Волинський — наукові співпрацівники Держбуду обслідували більш як 2,000 старовинних пам'ятників. У 1956 р. під державною охороною було тільки 1,490 пам'ятників, а в 1963 році — вже тільки 864. Не подає Л. Волинський нічого про стан до 1949 року. Не дає навіть висяснення, що сталося з 700 пам'ятниками, які ще в 1956 р. були під державною «опікою». Виходить, що «скорочено» пам'ятники і «скорочено» державну охорону.

Яка ж державна охорона тепер? На ремонт пам'ятників культури в Україні призначено в 1966 році 390.000 рублів, а саме 190.000 — з державного бюджету, а 200,- 00 — із «спецзасобів». Ті «спецзасоби» — це орендна плата за склади й бази, що приміщуються в історичних пам'ятниках культури! Директори складів цукру і торгові помідорами мають допомагати державі охороняти історичні пам'ятники.

НОВІ ПОМІЧНИКИ

Два місяці тому створено окреме товариство, яке має допомагати державі охороняти історичні пам'ятники. В Києві наприкінці грудня відбувся установчий з'їзд «Українського добровільного товариства охорони пам'ятників історії та культури». До речі, про те добровільне товариство говорили вже півтора року. Нарешті, за «благословенням» партії відбувся з'їзд. На голову товариства добровільних охоронців вибрано історика К. Дубину («УВ», 19 січня).

Учасникам київського з'їзду центральний комітет комуністичної партії України вислав привітального листа, де кажеться, що нове товариство створюється «з метою активного сприяння державній охороні скарбів національної культури» і що його завданням, крім «пропаганди історично-мистецьких знань», має бути «популяризація здобутків комуністичного будівництва» і «виховання радянських людей в дусі радянського патріотизму та інтернаціоналізму».

У Росії історичні пам'ятники просто зберігаються; в Україні не можна їх просто зберігати, бо в них — заразо націоналізму. Конче треба для них «виховної» дизенфекції. Про це й говорив нсобвоображений голова К. Дубина. Він сказав, що «крім охорони, вивчення і пропаганди вже і с н у ю ч и х пам'ятників, члени товариства мають брати участь у спорудженні н о в и х пам'ятників, які відображатимуть пафос комуністичного будівництва, героїку наших днів».

Коли К. Дубині лежить на серці справа ще і с н у ю ч и х пам'ятників України, то його наказодавці зацікавлені тільки «героїкою наших днів».

БІЧНА АНТЕНА

НАШЕ МІСЦЕ

Сторіччю Канади «Свобода» (31 січня) присвятила похвальну статтю, «бо здобуті в тій країні українцями успіхи є нашими спільними успіхами».

Серед етнічних груп Канади — пригадує «Свобода» — українцям належить аж четверте місце, проте дотеперішні їхні досягнення справді великі.

І не тільки в самій Канаді. На цю пору вони мають «чотирьох репрезентів у Головному Уряді УНСоюзу».

Малий недоляд тут стався. Українці Канади мають п'яте місце в країні. Це, сподіваємось, не перешкодить їм мати п'ятьох представників у Головному Уряді в Джерзі-сіті.

ПРОРОК ТА УЧНІ

Великий галас зчинився біля могили Маркса.

В час перебування в Лондові Алексей Косигін поніс вінок на могилу комуністичного пророка. Біля могили вже ждали прокитайські демонстранти, які привітали російського гостя криком і написами: «Косигін хозяс Маркса, Мао його воскрешає». Тоді просовєтські комуністи кинулись на допомогу Косигінові і почали його оплескувати.

Маркс не виявив ніякого зацікавлення полемікою.

Винен, як звичайно, Пій XII

Після Гохгута новий прокурор виступає. Зветься Катц. Має нову справу, але пальцем показує на того самого підсудного.

Хто винен? Як звичайно, Пій XII.

Рольф Гохгут, колишній член «Гітлерюгенд»-у (гітлерівської молоді), багато наробив галасу і, як кажуть, немало заробив театральною п'єсою «Намісник», у якій обвинуватив папу Пія XII в нехристиянській байдужості до страшного горя жидів у Німеччині. Гітлер їх убивав, а Пій XII не обороняв!

В оборону пам'яті Пія XII виступили різні люди, що, на власні очі бачили переслідування жидів. Були між оборонцями папи й деякі жиди, які пригадали, що Пій XII сам захищав жидів у нещасті й зняшим кликав їх захищати. Пригадали також, що в Голяндії була спроба прилодного протесту церковної ієрархії і що це, замість полегшити, принесло ще більше нещастя на голови переслідуваних німцями жидів.

Тепер американський журналіст Роберт Катц знайшов для Пія XII нові жертви. Не жидів, а християн. І не в Німеччині, а таки на території римської діецезії, пастирем якої був Пій XII. Книжка Катца п.з. «Смерть у Римі» (Death in Rome) розповідає про загибель 355 невинних італійців, яких німці вбили поблизу Риму на весні 1943 року. Це була відплата, вдесятеро більша, за вбивство німецького поліційного відділу в Римі. Катц наводить різні документи і заяви свідків про «смерть у Римі», за яку новий прокурор обвинувачує — Пія XII!

«Сенсаційне» обвинувачення, як кожна сенсація, — покотилось сторінками газет. У цієї сенсації, однак, дуже короткі ноги. Римський кореспондент американської католицької пресової агенції Ен-Сі, ре-вірівши уважно факти, показав, що Катц, обвинувачуючи Пія XII, не розуміє основної речі в справі, про яку так себевпевно пише. На весні 1943 року німці оголосили в Римі перестрогу, що розстрілюють десятьох італійців за кожного вбитого німця. Усупереч заборонн головного командування італійських партизан, у Римі впала з вікна бомба і вбила групу німців. Другого дня німці розстріляли 355 італійських в'язнів. Атентат на німців зробила комуністична група т. зв. «граппісті», а між розстріляними в'язнями не було комуністів. У Римі вже в той час ходила чутка, що атентат учинили комуністи, щоб однією бомбою знищити і німців, і своїх політичних противників.

Зовсім інакшу версію подає американський журналіст, який мав в Італії розмови з колишніми комуністичними партизанами. Пій XII — каже він — не терпів комуністів, забуваючи, що вони билися за демократію, тому не перешкодив(!) масовому знищенню італійських в'язнів.

Нещодавно Аллен Даллес, колишній керівник американської розвідки, написав прецікаву книжку п.з. «Таємна здача» (The Secret Surrender. Ню Йорк, 1966), де читач знайде правдиві і здебільшого невідомі інформації про останні роки війни в Італії. З доручення президента Рузвелта Даллес жив у Швайцарії, звідки за допомогою агентів мав зв'язки з німецькими генералами, які, не зважаючи на шалені накази Гітлера, хотіли закінчити безнадійну війну. Ясна річ, що Даллес знав про атентат у Римі і про розстріли після атентату. На сторінці 55 Даллес каже, що Герберт Капплер, винятково жорстокий командант СС-ів у Римі, за наказом з Берліну негайно казав розстріляти італійських в'язнів.

Були в Італії випадки, коли вдалося врятувати деяких людей з німецьких рук. До рятівників Даллес зараховує насамперед Пія XII і деяких єпископів.

Відомості, подані керівником американської розвідки, кидають понуре світло не на Папу, а на тогочасних політичних керівників. Гітлер не зважав ні на кого. Ніякий злочин не був для нього страшний, ніяка жертва — завелика. Муссоліні в останні роки свого життя був копією Гітлера. Два провідники демократичного світу — Рузвелт і Черчіл — мали більше людяности — для своїх і, якщо обставини й інтереси на це дозволяли, також для чужих. Черчіл хотів урятувати британську імперію і при цьому пильнував, щоб не пролилось забагато британської крови. Американський президент журився долею післявоєнної Італії і саме тому вислав Даллеса до Швайцарії, щоб німці не залишили Італію цілковито зруйнованою. Коли ж Сталін, Рузвелтів союзник, дізнався про таємні розмови Даллеса з німецькими генералами, керівник американської розвідки одержав з Вашінгтону наказ негайно покинути всякі зустрічі з німцями. Війна покинцю мусить продовжуватися, бо Сталін гнівається!

У минулу війну вчинено безліч злочинів. І не дивно, що після війни люди ставлять питання про моральну відповідальність. Папа Пій XII робив усе можливе, щоб відвернути війну, а коли війна таки вибухла, рятував скрізь усіх, де й кого тільки міг. Тому безвідповідальними вибриком треба назвати «сенсаційні» спроби деяких журналістів скласти вину саме на Пія XII і відписати на його рахунок якнайбільше число невинних людських жертв.

Помер діяч театру

У Торонті 30 січня помер Пилип Остапчук, актор і режисер.

П. Остапчук, уроженець Вінниці, прибув до Канади 1928 року. Працював у театральних гуртках Вінніпегу, Едмонтону й Торонта. Був режисером УНДому в Едмонтоні.

Останнім часом збирав матеріали про українські театральні, співацькі та танцювальні ансамблі в Канаді.

Залишив дружину Емілію.

ПОСИЛАТИ ГРОШІ ДОДОМУ
через Скошія банк
дає вам ДІЙСНУ БЕЗПЕКУ

Існує багато способів переслання грошей заграницю, але певний і скорий спосіб є через Скошія банк. Безпека ваших канадських доларів є гарантована. Їх можна вимінити на місцеву валюту по найвищій вимінній тарифі дня, у банку найближче положеному до ваших любимих рідних. Так, це дає таке почуття, як би ви там були присутні особисто, коли ви допомагаєте своїм рідним там вдома через Скошія банк. Зайдіть ще сьогодні і поінформуйтеся про ще виґідне обслуговування Скошія банком.

Scotia BANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

RE 3-65

НЕДІЛЯ ПРО МИТАРЯ І ФАРИСЕЯ

ЛИСТ ДО ТИМОТЕЯ: зач. 296

Сину Тимотею, ти ж пішов слідом за моєю наукою, життям, постановою, вірою, витривалістю, любов'ю, терпеливістю, переслідуваннями, муками, котрі мене стрінули в Антіохії, в Іконії і в Лістрі. Ті переслідування я витерпів, і від усіх вибавив мене Господь. І всі, що хотять жити побожно в Христі Ісусі, будуть переслідувані.

А лихі люди і зводники дійдуть до гіршого, блудячи і даючи себе зводити.

Ти ж пробувай у тім, чого навчився і що тобі довірено, знаючи, від кого навчився і що від дитинства знаєш Святе Письмо, котре може повчити тебе на спасіння через віру в Христа Ісуса.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ: зач. 89

Сказав Господь таку притчу:

«Двоє людей увійшли у храм помолитись, — один фарисей, а другий митар. Фарисей, ставши, так про себе молився: Боже, дякую тобі, що я не такий, як інші люди: грабіжники, несправедливі, перелюбники, або як цей митар. Пощу два рази на тиждень, даю десятину з усього, що придбаю.

А митар, стоячи здалека, й не смів і очей звести на небо, але бив себе в груди, кажучи: Боже, милостивий будь мені грішному!

Кажу вам, що цей пішов до свого дому більш оправданий, ніж той; бо кожен, хто виносить себе, буде понижений; хто ж понижає себе — буде вивищений».

Богослужіння: лютий

Гр.-Юл. Дні — Юліянський календар — Григоріянський календар

19	6 Н Мит. і Фар.	2 Посту.
20	7 П Партенія преп.	Льва Катан. преп.
21	8 В Теодора Тир. вмч.	Тимотея преп.
22	9 С Никифора мч.	Найд. м. мч. в Євгенії
23	10 Ч Харалампія мч.	Полікарпа сщмч.
24	11 П Власія мч.	† 1 і 2 найд. гол. Ів. Хрест.
25	12 С Мелетія св.	Тарасія св.

АЛЬБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
19. — Ріно 10.30; Гай Прері 2
26. — Пік Ривер 10.30

оо. Василяни
Box G, Munda..
19. — Краків
19. — Чипмен
25. — Гілярд св. Івана (год. 7 веч. сповідь)
26. — Гілярд св. Івана

о. Д. Гнат
P. O. Box 68, Glendon, Ph. 635-3741
19. — Ст. Пол год. 10 р.
26. — Єнівак год. 10.30 р.

о. М. Годованій
Camrose, 4763 - 46 Ave. Valley Crest Apt., suite 102 Ph. 672-5378
19. — Гей Лейкс 9 рано; Камрозз 11.30 рано
26. — Камрозз 8.30 рано; Рамід Гілл 11.00 рано

о. Т. Гурко
P.O. B. 8, Radway, Ph. 736350
19. — Смоки Лейк
26. — Смоки Лейк

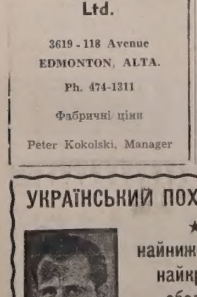

Sterling Memorials Ltd.
3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311
Фабричні ціни
Peter Kokolski, Manager

о. Є. дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton Ph. GA 4-1472
19. — Ст. Майкел
26. — Лемонт

о. О. Захарієвич
Box 160, Redwater, Ph. 735-3952
19. — Редвотер год. 9.00 рано; Вок год. 11.00
26. — Редвотер год. 10.30 рано
В часі посту шосеради і п'ятниці о год. 9 рано — Сороконусти.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton Ph. 434-8279
19. — Стар
26. — Скаро
Всюди 9 год. Утр.; 10.30 Сл. Божа.

о. Б. Кармінь
P.O. B. 502, Hines Creek, Ph. 83
19. — Кеттуле 10
26. — Ворселей 10; Гайнс Крік 1 непол.

о. Б. Лолинський
Box 215, Holden, Ph. 104
19. — Коперник
26. — Голден-місто
Всюди 9.30 Утр. або Всен.; 10.30 Сл. Божа

о. П. Литвин
Two Hills, Ph. 657-2345
19. — Ту Гілс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
26. — Ту Гілс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
У Новому Києві в часі Великого посту щоп'ятниці — заупокійні богослужения о 7 год. веч.

о. Є. Мельничук
P.O.B. 215. Boyle, Alta.
19. — Крегенд год. 10 рано спов. Сл. Божа
19. — Бойл, пополудні год. 1
26. — Просперіті год. 10 рано спов., Сл. Божа; Бойл год. 1 непол.

о. П. Петришин
Box 391. Athabasca. Ph. 675259
19. — Ричмонд Парк
26. — Атабаска

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna, Ph. 636-3543
19. — Спедден
26. — Сокаль

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree, Ph. 592-3804
19. — Інніскфрі XI реим 10.30
19. — Менвіл 7.30 веч.
26. — Інніскфрі-місто 10.30

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent, Ph. 948-3730
19. — Дервент (8.30); Вермілион (10.30)
26. — Дервент (8,30); Нортерн Велі (10.30)

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинська
922 - 103 St., North Battleford Ph. 445-2731
19. — Витків
26. — Норт Бетлфорд

о. М. Буда
Box 208, Vonda. Ph. 67
19. — Пітерсон 10.30
26. — Сматс 10.30

о. І. Ворона
Box 388, Wadena, Ph. 338-2368
19. — Вадіна 9 год.; Бобулиці 11 год. (в церкві и Фостові)
26. — Вадіна 10 год. рано; Порцюпайн 3 год. попол.

о. С. Гарванюк
Box 103, Krydor, Ph. 40
19. — Орлін
26. — Блейн Лейк

о. І. Гардабала
Box 37, Norquay, Ph. 65
19. — Норквей 10; Глен Елдер - попол.
26. — Норквей-ф. 10; Пелай 1 п.п.

о. А. Пакош
751 - 14 St. W. Prince Albert Ph. 763-3645
19. — Медовад
26. — Мітт Парк

о. В. Фенч
Box 310, Hafford, Ph. 37
19. — Спірс 9.30; Геффорд 11.00
26. — Геффорд 9.30; Алтікейн 11.00

о. А. Хорунжий
Box 111. Alvena, Ph. 10
19. — Лівінді
26. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
Box 254, Montmartre
19. — Кендік 9 рано; Момарт 10.30 рано
26. — Гренфіз 10.30; Момарт 8.30 рано

о. С. Юник ЧСВВ
Box 1375, Melfort, Sask
26. — Брукесі год. 10.30; Нінвия год. 2

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave. Victoria, B.C., Ph. 384-6006
19. — Порт Альберні 10 рано
26. — Вікторія 10 рано

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls Street, Nelson, B. C. Tel. 352-3623
19. — Нелсон год. 9.30; Трейл год. 12
26. — Кренбрук год. 10.30

У Балтіморі, Мд., кажуть на це: «чудо св. Родзи Лімської». В церкві св. Розн, де було 100 сс.б, між ними багато дітей, завалився дах і впали стіни. Вбитих не було; троє було поранених.

ЧИ БІДА В ТОМУ, ЩО ЦЕРКВА — УСТАНОВА?

КАНАДСЬКИЙ БОГОСЛОВ ВІДПОВІДАЄ АНГЛІЙСЬКОМУ КРИТИКОВІ

Висловивши співчуття англійському римо-католицькому священикові Чарлзові Дейвісові, який покинув Церкву, канадський богослов Грегорі Бавм написав, що він не розуміє Дейвісової критики Церкви як установи.

Ч. Дейвіс, англійський єзуїт та автор книжок і статей на богословські й церковні теми, викликав недавно загальне здивування своєю заявою, що він покидає Церкву і жениться. Залишаючись вірючим християнином, Ч. Дейвіс не хоче належати до Церкви, бо вона «гнітить і придушує людину». Він приймає Церкву як Церкву, але відкидає Церкву як установу.

У статті, опублікованій в американській газеті «Нейшонал Католік Ріпортер», Г. Бавл, директор Центру екуменічних студій торонтської колегії ім св. Михаїла, тзердить, що критика Церкви як установи є глибоким непорозумінням.

ЦЕРКВА ЯК УСТАНОВА

Чи католики обов'язані вірити, що «випрацьована побудова» Церкви а б с о л ю т н а ? Католики — каже Ч. Дейвіс — так дивляться на Церкву. «А я — відповідає Г. Бавм — так не дивлюся».

За католицьким ученням, ієрархічна (списко п е ь к а) структура Церкви і першенство апостола Петра є Христовим даром для Його народу, але «випрацьовану побудову Церкви» не треба вважати абсолютною. Саме нещодавній II Ватиканський Собор ясно й авторитетно сказав, що теперішня «випрацьована побудова» потребує змін. «II Ватиканський Собор дає підставу робити різницю між папізмом і папським першенством».

«Установа» — каже далі Г. Бавм — є також Христовим даром народові. Кожне зложування владою і перешкоджання самої установи не може не викликати болю, але не можна мати претензій до установи як установи. «Для розвитку суспільного життя на землі установа конче потрібна».

«Зовсім нереалісти ч н о ю здається мені давня капіталістична мрія, що коли кожен дбатиме тільки про власний добробут, то це забезпечить найкраще добробут усього суспільства. Ця мрія не справджується в господарській спілці ані в духовій спілці, якою є Церква».

«Без установи не можна плекати і вести християнське життя. Культ, виховання, спільна віра й об'єднана дія вимагають форм установи. Без форм установи не може тривати навіть найкраща людська спілка на землі».

«Почуття жалю до установи як такої кінець-кінцем заздає шкоди життю, навіть особистому життю».

Як усі живі організми, так і установи будують хвороби. Правду цю визнав II Ватиканський Собор, вказуючи на безпристанку потребу обнови і зміни. Відкрити недугу установи можуть тільки люди духово вільні. Хто носить у серці жаль, той не має потрібної духової волі. Емоційна ворожість до установи або емоційне прив'язання до неї не дають людині бачити різницю між здоров'ям і недугою. Через це така людина «не здатна працювати для зміни життя в церковній установі».

ЩО ГОЛОВНЕ?

Євангельське вчення — каже Г. Бавм — дає нам практичний підхід розуміти Церкву як установу. «Установа — то служіння. Церковна установа має служити християнському життю».

Ієрархічна установа Церкви є також для служіння. «Тільки той, хто дивиться на церковну ієрархію як на службу християнському життю, розуміє її по-християнськи і по-католицьки. Церква — то насамперед народ, у якому живе Христос».

Тому ієрархічна служба не є найпершим елементом у Церкві, а «таїнство спасіння, яке діє в християнському народі».

Хто із внутрішньою свободою дивиться на установу Церкви, той бажає, щоб вона була «якнайкращим чинником служіння».

«Це включає послух настановлений владі».

Коли ж установа працює незадовільно, «ми не впадаємо в розпач». Часова слабість установи не перешкоджає Божій силі. «Те, що з Церкви найперше, а саме творча Христова присутність у Його народі, відбувається далі й далі».

«Церква — то видимий знак Божого загального плану, а ієрархічна служба призначена для таїнства нашого поєднання з Богом. Це таїнство, що діє в нас і в усіх людей, є певною основою нашої надії».

Представник Папи серед англіканців

Архиєп. Іджіно Кардинале, папський делегат у Великій Британії, 2 липня буде мати проповідь в англіканській церкві в Ковентрі.

Дотепер в Англії ніколи це папський представник не виступав під час англіканського Богослужения.

Церковний діяч помер у Відні

У Відні 30 січня помер д-р Маркіян Дзерович, 68 років, видатний церковний і громадський діяч.

До війни, працюючи як лікар у Львові, д-р Дзерович був головою генерального інституту Католицької акції. В 1945 році був арештований у Відні і засланий на Сибір, звідки після десяти років вернувся до Австрії як громадянин тієї держави.

Продовжуючи лікарську практику у Відні, був діяльним членом української громади, зокрема парафії св. Варвари.

Папа Іван XXIII відзначив його орденом Папи Григорія за працю для добра Церкви.

Покійний д-р Дзерович залишив дружину, двох дочок і трьох синів, з яких один є священиком.

Подарували «Історію» Грушевського

Бібліотека Манітобського університету одержала 9-томову «Історію Руси-України» Михайла Грушевського в дарунку від вінніпезької Молоді Українського Національного Об'єднання (МУНО).

Головний твір українського історика вручено директорові університетських бібліотек Д. Т. Вайлдерові. В той час відбувалася виставка книжок, присвячена М. Грушевському.

«ШИРШУ НАСТУПАЛЬНА ПРОПАГАНДА...»

Вчителі вчать безбожництва

Учителі-атеїсти ведуть «широку наступальну пропаганду» в багатьох областях України, повідомляє київський атеїстичний журнал «Людина і світ», який для цієї широкої «наступальної пропаганди» помістив статтю В. Сенчила, директора середньої школи Коростишівського району Житомирської області.

У селі Студениці — каже директор школи — вчителі завзято повели протирелігійну пропаганду. «Ще недавно в нашому селі церковна двадцятка (20 членів церковної громади) мала чималий вплив на декотрих батьків. Не тільки люди похилого віку справляли релігійні обряди, а й молодь. На Паску чи в піст певна частина дітей до школи не приходила».

Становище в селі змінилось, коли вчителі почали протирелігійну пропаганду. Тепер у селі вже нема священика, а сліди в церковні свята ходять до школи — каже В. Сенчило, подаючи довжелезний список протирелігійних доповідей, виголошених учителями. Деякі з них — каже він — ходили хата від хати на «роз'яснювальну розмову» з батьками школярів.

Ще можна одержати відшкодування від німців

ПРИЗНАЧИЛИ ДОДАТКОВИЙ ФОНД ДОПОМОГИ

Для осіб, переслідуваних гітлерівським режимом з причини їхньої національності, західнонімецький уряд призначив д о д а т к о в и й фонд 3.5 мільйона німецьких марок, — повідомляє європейське представництво ЗУАДК.

Гроші, що їх одержить високий комісар Об'єднаних Націй у Женеві, призначені для осіб, які не одержали допомоги з попереднього фонду високого комісара, бо 1 жовтня 1953 р. не мали «статусу втікача».

Допомогу з нового фонду можуть одержати тільки особи, переслідувані з національних причин, що були позбавлені волі щонайменше три місяці в тюрмах, концлагерах чи в інших лагерах, де умови були подібні до тюремних, а також особи, яких члени найближчої родини (чоловік чи діти) втратили життя в наслідок переслідування.

Одержати допомогу з цього фонду можна, якщо:

а) дана особа посідала статус втікача, але втратила його ще перед 1 жовтня 1953 р., приймаючи громадянство країни, де вона тоді жила, або:

б) щойно після 1 жовтня 1953 р., (але не пізніше як 31 грудня 1965) одержала статус втікача згідно з Женевською конвенцією.

Особи, що належать до цих категорій, повинні внести прохання до Секції відшкодування при уряді високого комісара в Женеві не пізніш як 30 вересня 1967 р. Формуляри на одержання допомоги з цього фонду можна одержати в місцевих представництвах високого комісара в даних країнах або через європейське представництво ЗУАДК.

Відшкодування з цього фонду не можуть одержати особи, які:

а) вже перед тим одержали допомогу з попереднього фонду високого комісара чи якогось іншого уряду;

б) з якихось причин не одержали такої допомоги, хоч мали статус втікача на день 1 жовтня 1953 р., напр., особи, що були вивезені на примусові роботи чи були в полоні і з наслідок переслідування втратили здоров'я та стали непрацездатні. Також особи, переслідувані з політичних, релігійних і расових причин, не можуть одержати допомоги з цього фонду.

Особи, що внесли прохання до БФА в Кельні на підставі нового закону (стаття 6, точка 4), які не мали статусу втікача на день 1 жовтня 1953 р., можуть подати ще додаткову заяву до високого комісара в Женеві за втрату волі або життя їх найближчих у родині (чоловіка, жінки чи дітей).

Щодо нормального відшкодування для осіб, які подали заяву до БФА в Кельні до 30 вересня 1966 р., то вони мусять не пізніше як 31 березня 1967 р., пред'явити в БФА докази їхнього переслідування і втрати здоров'я. Щоб не втратити цього речення, зацікавлені повинні вже в найближчих днях вислати до БФА в Кельні прийнятне докладний опис переслідування та життєве і при цьому подати докладні дані про втрату здоров'я з наслідок переслідування, про хвороби, якими дана особа тепер хворіє і про статус втікача. Це все мусить бути зроблене в формі нотаріального зізнання. Було б також вказане докладно заповнити стосовні формуляри БФА. Цей речинець стосується також усіх осіб, що вже раніш, тобто до 31 грудня 1962 р., подали заяву про відшкодування, але дотепер ще не дали докладного життєпису й опису переслідування до БФА.

Особи, які до 31 березня 1967 цього не виконають, втратять право на відшкодування.

По докладніші інформації в цих справах просять звертатися до європейського представництва ЗУАДК в Мюнхені: Vereinigtes ukrainisch - amerikanisches Hilfskomitee. V., 8 München 2, Augustenstr. 46/III.

Формуляри можна одержати теж у Торонті: Office of the United Nations High Commissioner for Refugees, 86 Bloor St. W., Toronto 5, Ont.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

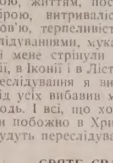

★
найнижча ціна найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

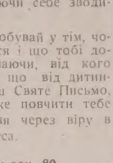

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Для церковних та парафіяльних заль, Народних Домів та приватних хат

КОЛЬОРОВІ ПОРТРЕТИ КАРД. ЙОСИФА

Великі (12 × 16 цалів) кольорові портрети кард. Йосифа Сліпого можна купити в адміністрації "УВістей". Ціна: 3.00 дол. з поштовою пересилкою.

Замовлення враз із гр'шми просимо висилати до: **Ukrainian News, 10967-97 St., Edmonton, Alta.**

THE EDMONTON SEPARATE SCHOOL BOARD
ПОТРЕБУЄ

Кваліфікованих католицьких учителів для всіх грейдів від 1 до 12, включно з предметами професійними, комерційними й академічними. Особливо треба вчителів для початкових грейдів.

Обов'язки починуться від 1 вересня, 1967.

Скала платень у 1966 - 67

	1 yr.	2 yr.	3 yr.		4 yr.	5 yr.	6 yr.
Basic	3300	3800	4350		5550	6000	6500
Annual Increments	11 × 275			6 × 6 ×	$325 400		
Maximum	6325	6825	7375		9900	10350	10850

Переговори відбудуться в справі нової скали на 1967 - 68 рік.
Просимо зголошуватись до:

F. E. DONNELLY, Supervisor of Teacher Recruitment, Edmonton Separate School Board,
9807 - 106th Street, Edmonton, Alberta. Phone: 429-2751

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Беніто, Манітоба

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА КРАВАТСЬКОГО

В четвер, 27 жовтня 1966 р., в старечому домі Пресв. Родини у Вінніпезі помер бл. п. Іван Кравацький, прожив-ши 74 роки. Покійний походив родом з села Цигани, пов. Борщів. Західна Україна. До Канади приїхав він з першими українськими піонерами, які корчували канадські пустарі та будували нову, гарну, загосподарену Канаду. Він узяв був гомстед в околиці Форк Ривер, Ман., й там почав фармувати. Одначе недостатки та брак грошей приневолили покійного залишити фарму й шукати іншої праці, щоб могти вдержати родину. Тому він пішов до праці до залізничної компанії СІЕнАр, в якій працював через довгі роки.

В 1915 р. він одружився був з Анною, дочкою Ілька й Марії Корольових. Одначе не довго довелось йому жити з нею в подружжі, бо вона згинула в нещасливому випадку в Беніто, Ман. 23 жовтня 1931 р. Його старший син Петрусь бавився паперовим орлом, якого держав на тоненькому залізному дроті. Якось вітер закинув дріт на електричні проводи й хлопець згинув на місці. Мати, рятуючи сина, діткнулася тіла дитини й сама згинула. Покійний Іван залишився вдівцем з чотирма малими дітьми. Він якраз тоді лежав у ліжку з важкою недугою ревматизму. Добрі люди занепокоювалися покійним Іваном та його дітьми. Деякі приносили йому цілющу мінеральну воду з Ватроуз, Саск., в якій він купався й по якомусь часі так підлікувався, що вже міг ходити й працювати для своєї родини. Діти ходили до школи в Беніто й під опікою своєї доброї бабусі Марії Корольових виховувалися на добрих громадян.

Покійний Іван Кравацький полишив у смутку двох синів, Михайла в Британія Майнс, Бр. К., і Євгена у Вей-бурн, Саск., дві дочки Євгенію, зам. Грабарчук і Марію, зам. Лєгал, обі в Вінніпегу. Крім того 17 внуків, дві сестрі, одну в Вінніпегу і другу в Чікаго.

Заупокійну св. Літургію й похорон відправив о. Н. Якимишин ЧНІ в українській католицькій церкві св. Духа в Беніто. Тлінні останки покійного зложено в могилі поруч могил його дружини та сина Петруся. Після похорону відбувся обід, який приготовили парафіяни церкви св. Духа на прохання родини покійного. При кінці обіду переведено збірку, з якої передано на "Українські Вісті" 6.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Іванові вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Родина покійного Івана складає сердечну подяку Сестрам Служебницям за щиру опіку над нашим татом і дідом в старечому домі в Вінніпегу. Всеч. отцеві з Вінніпегу за відслужения парастасу в похоронному заведенні у Вінніпегу. Впр. о. Н. Якимишинову ЧНІ за відслуження заупокійної св. Літургії та похорону, церковному комітетові св. Духа в Беніто за услугу та відступлення парафіяльної залі на номінальний обід, парафіяльним жінкам за приготування обіду, похоронному заведенню в Сван Ривер, Ман. за совісну услугу, а всім учасникам похорону за віддання послідньої прислуги покійному. Нехай Милостивий Господь винагородить вам всім сторицею.

Сини, зяті, дочки та внуки

Церковний комітет в Беніто складає щиру подяку родині покійного Івана за жертву на церкву в Беніто.

Едмонтон, Альберта

ПОХОРОН БЛ. П. АННИ ЯКИМІВ

бл. п. Анна Якимів

Рідшають ряди наших піонерів у Канаді. Змучені важкою працею відходять вони один за одним на вічний спочинок. До ряду тих численних піонерів, що відійшли у вічність, долучилася й бл. п. Анна Якимів, яка упокоїлася в Бозі 21 листопада 1966 р.

Покійна народилася в містечку Болехів, де провела свої дитячі роки та свою молодість. Там вона 1904 р. одружилася з Михайлом Якимів, з яким два роки пізніше виїхала до Канади. Та, на жаль, не знайшли вони тої кращої долі, якої шукали, бо в Канаді ждала на них тяжка праця й недостатки. Працювали вони обидвоє дуже тяжко і за якийсь час дещо добробилися, так що на старші літа могли спокійно тішитися заслуженим відпочинком. Господь дарував їм обоїм довгий вік, бо покійний Михайло прожив 90 літ, а бл. п. Анна 83 роки.

Як тихе й спокійне було життя обоїх бл. п. Якимових, така тиха була й їх смерть. Одне й другє заснули несподівано для всіх. Хата покійних була завжди гостинно відкрита для всіх приятелів, тому на похорон покійної Анни прийшло багато приятелів та знайомих, щоб віддати їй послідну прислугу. 23 листопада вечером о. Ю. Ковальський, катедральний парох, відслужив в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял панахиду, а 24 листопада в катедральній церкві св. Йосафата заупокійну св. Літургію й похорон. Він теж попроцав покійну від парафії, приятелів та знайомих в послідну дорогу. Тлінні останки покійної зложено на цвинтарі св. Михайла.

На "Українські Вісті передано 10.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній Анні вічна пам'ять.

Петро Гасай

Ричмонд, Бр. К.

ПОХОРОН БЛ. П. МИХАЙЛА ЧМІЛЬ

В неділю, 27 листопада 1966, рознеслася сумна вістка по околиці Ричмонд, що нестало між живими бл. п. Михайла Чміль, який по короткій недузі відійшов в вічність на 75-ому році життя.

Покійний народився 1891 року в Городищі Василянських, Галичина, повіт Сокаль. Одружився з Анастазією з роду Пелех. В 1924 р. залишив він жінку й двоє дітей і виїхав до Канади. Поїхав просто до Британської Колюмбії до містечка Аніокс на півночі. 1926 року спровадив жінку і дітей і там прожив разом з ними до 1932 року, коли виїхав і замешкав в Ричмонд, де проживав аж до смерти.

Похорони покійного зачалися панахидою, що її у вівторок, 29 листопада відправив о. С. Чеховський. 30-го листопада о. Чеховський відправив заупокійну св. Літургію й похорон та попровди покійного в останню дорогу в імені родини, приятелів та парафіян.

Покійний залишив у смутку жінку Анастазію, двох синів — Гриця в Ванкувері, Бр. К. і Єфремія в Ріно, Невада; три дочки — Марію замужню Сеньков в Ричмонд Бр. К., Ірину замужню Ренд в Ню Вестмінстер, Бр. К., і Настю замужню Кулавич в Ріно, Невада.

Тіло покійного спочивас на цвинтарі "Овшен Вю". З нагоди похорону родина покійного передала 10.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Після втрати нашого незабутнього мужа і батька, складаємо щиру подяку о. С. Чеховському за відслуження похоронних обрядів. Також отцям, котрі жертву в а л и Служби Божі — оо. В. Мартинікові, М. Біликові, С. Олійникові, С. Гарванкові, о. Маркові і також о. Зубакові і Сестрам Служебницям.

Далі щиро дякуємо похоронному заведенню в Ричмонд за совісну услугу, та приятелям покійного за жертви на Службй Божі, за молитви, та квіти на могилу.

Дякуємо рівнож всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійному.

Жінка, сини і дочки

Кемровз, Альберта

ВШАНУВАЛИ О. ПАРОХА

У вівторок, 6 грудня, в парафії Покрова Пресв. Богородиці в Кемровз влаштовано несподіванку для о. пароха М. Головатого з нагоди його імеїни. На прийнятя прибули численно місцеві парафіяни, які склали о. пархові щирі побажання многих літ, а дальше привітали його у своїй парафії на порозі його душпастирської праці та побажали якнайкращих успіхів у праці для Церкви та свого народу.

Несподіване прийняття й щирі побажання зворушили сердечно о. пароха, який зі сльозами в очах дякував за таку милу несподіванку.

Прийняттям проводила п-і Стефанія Шрам, яка від себе побажала, щоб о. парох діждався ще тої хвилини, щоб міг відслужити Службу Божу в своєму рідному селі в Україні. Наківець голова відділу ЛУКЖ п-і Емілія Деласька вручила о. пархові від імени всіх привяних невеликий дарунок. Відтак усі заспівали о. пархові многоліття. Прийняття закінчено словом о. пароха і молитвою "Богородице Дівo".

З нагоди імпрези передано на "Українські Вісті" 5.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а о. пархові бажаємо від себе многих літ.

Едмонтон, Альберта

В першу річницю смерти

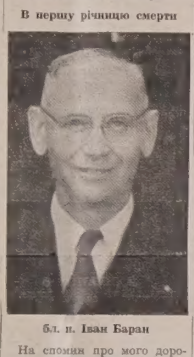

бл. п. Іван Баран

На спомин про мого дорогого мужа Івана, батька дітям, дідуня внукам та прадіда для правнуків, який упокоївся 18 лютого 1966 р.:

Ти не міг сказати нам: 'Будьте здорові!" Ти не міг спинсиути нам рук. Бо Бог забрав тебе, нашого незабутнього, до свого царства в далеку путь.

Якщоб увесь світ нам належав, ми віддали б усе і все, щоб лиш побачити того, якого ми так любили, як він входить до хати й весело всміхається.

На вічний спомин від дружини Марти, синів, доньок, внуків і правнуків.

Поминальна Служба Божа відправиться 18 лютого ц.р. в церкві св. Василія в Полудневому Едмонтоні.

З нагоди поминок дружина покійного передала 5.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

Іван Німчук, Лемонт

В того гефебрида, в якого почували всі наші поселенці, що мандрували до Едмонтону, перепочували теж і ми. Раненько ми посхапувалися та й гайда в дорогу до Едмонтону. Прийшли до ріки Саскачеван й тут треба було нам переправитися через ріку поромом. Але пором не йшов. Сказали нам, що десь вгорі поза Едмонтоном затрималося було дуже багато леду. Лід якраз тепер рушився й пливе взділ ріки так густо, що годі пускатися поромом через ріку, бо можна втопитися. Ця новина нас таки добре засмутила, бо нам треба було або ждати, аж перейде лід, або йти навколо аж до Страткони, а то був добрий шмат дороги. Одно зле й друге недобре. Стали ми та й думаємо, що нам робити. Як ми так думали, завважили, що недалеко від нас стоїть на воді човен, привязаний до палі, чи до дерева, не тямлю вже. Небаром прийшов рідський човнд й побачив, що ми в дорозі і зараз запитався, чи хочемо переїхати на другий бік. Ми повидивилися один на другого, опісля на власника човна, а потім на воду, по якій плила гуфа крига. Дуже ми хотіли їхати на другий бік, але страшно нам було криги, бо таки здорові криги плили по ріці. Ми зразу не сказали нічого, але за якийсь час якось криги трохи прорідилися на ріці. Ми тоді набрали трохи відваги та й кажемо тому чоловікові, що хочемо їхати, хай нас везе, але вже поки нема більшої криги. Він лиш махнув головою й казав нам сідати в човен. Човен відбив від берега й дуже зручно пробивався поміж кригами. Ми вже були недалеко другого берега й тішилися, що нам вдалося так легко дістатися туди, як надплила нам тоді здавалося, що маленька, крига. А тимчасом маленька вона була лише зверху на воді, а в воді була собі таки здоровенька. Як та крижина підплила під наш човен, як вдарила його здорово в самому середину, то ми всі три лиш булькнули в зимну воду, навіть не стямилися коли це сталося. Вода в тому місці сягала нам по груди. Ми в смертельному страсі й розпуці стали рятуватися й посуватися до берега. Наш власник човна теж тягнувся за нами, це й човен тягнув за собою на шнурку. Як ми вийшли на беріг, скоро заплатили нашому перевізникові за перезід і чимскоріш пішли в лозові корчі, яких тоді не бракувало по понад річкою. Там зняли ми шкарпи й сяк так обсушилися, бо ми були чисто мокрі від стіп до голови. Порозтягали ми теж наші клунки, які теж були замокли, щоб сохли, і за якийсь час, трохи підсушивши наше шматя, ми повдягалися й пустилися в дальшу дорогу. Шматя досихало вже таки на нас. Ми дякували Богові, що та крига вдарила нас недалеко берега. Як би це було сталося насередині ріки, тоді ми певно були б попалили разом з кригами.

Ми відійшли вже досить добрий шмат дороги від ріки, де ми викручувалися з води, як мене нагло почала страшно болїти моя нога, яку я був покалічив у лісі. Видно вона ще добре була не загоїлася, а купіль у ледяній воді, ще й з кригами, мусіла їй знову догодити. Але на дорозі лишатися не було як. Треба було йти дальше. То я йшов з великим трудом і дуже поволі. Щастя, що мій побратим Іван Лащук мав вирозуміння для мого болю і теж ішов помаленьки зі мною, хоч міг був мене лишити на дорозі, щоб я собі штикульгав, а сам міг був піти скоро здоровими ногами. Але він не не ще підбадьорував, що то вже недалеко, що в Едмонтоні відпічну, і так поволі ми дотягнулися до Едмонтону. Але то ще не було все. Нам треба було ще дібратися до Південного Едмонтону, бо там ку-

НЕСПОДІВАНА КУПІЛЬ В САСКАЧЕВАНІ

валася доля всіх тих, що шукали заробітку. Там можна було дізнатися, ґде є які роботи, звідти виїздили на роботи гуртки поселенців в різні сторони Альберти та Британської Колюмбії, щоб заробити якийсь гріш та відтак купити усе, що було потрібне на фармі.

В Південному Едмонтоні ми знову попрямували до імігрційного дому, бо це була якраз та централя, де збиралися всі, що пускалися на заробітки. В тому часі, як ми прийшли, ще не було багато людей, але за кілька днів почали прибувати свіжі кандидати на заробітки, яких набиралося таки дуже багато. Ми почали побоюватися, що нас з того дому викинуть, бо й заробітчан прибувало що раз то більше і свіжі імігранти з краю поназїздили. Тому ми тулилися, як могли, щоб нас найменше було видно, та й ждали на ту роботу, якої все ще не було видно. Життя наше плило майже в той самий спосіб, що й попереднього року. В день, як було гарно й тепло, ми сиділи десь у вигідних місцях і грілися до сонця, декотрі спали, інші грали в карти, або гуторили. Не видно було нікого, щоби щось читав, певно тому, що більша половина наших людей, що приїхали сюди, була неграмотна, а ті, що вміли читати, не мали що читати. Може дехто й привіз зі собою деяку книжку з дому, але перечитав її певно вже кілька разів й більше не хотів брати з собою в дорогу. А нових книжок раз, що годі було тут дістати, а навіть, як би десь були, то не було защо купити. Через те наші дні плили нам дуже поволі й дуже нам вкучилося. Нераз така нудьга чіпалася, що не дай Господи. Ну, але що зробиш, як роботи нема й треба дальше ждати на неї. Тому то деякі з нашого товариства заробітчан, бачучи, що немає нінкого виглядуй дістати скоро працю, нетерпеливилися й врешті рішили йти пішком до міста Калгарі, бо думали, що може там скоріше знайдуть якусь працю. Може комусь й вдалося дістати працю в Калгарах, але не всім, що туди вибиралися. Зрештою й не дуже багато було кандидатів на подорож пішком до Калгарі, бо то не було аж так дуже близько. Але всетаки кількох вибралося й пішло, а ми дальше ждали. І врешті таки діждалися. Десь по двох тижнях нашого тяжкого й нудного чекання поновідомив нас наш агент, що вже є праця. Господи! Яка радість запанувала між нами! Як кожному легко стало на серці! Як всі нетерпелило ждати тої хвилини, коли прийде агент записувати до праці! А як прийшов агент записувати на працю, як то пхався один наперед другого, щоб якнайскорше записатися, бо ануж не стане для всіх праці. Але так зле не було. Наш агент записав усіх, хто лиш мав охоту їхати до праці, і другого дня поїхали до Калгарі, а звідти мали вже розсилати нас по різних місцях на працю, більшими та меншими гуртами.

Мене вислали на роботу на секцію, 23 милі на захід від Калгар, до місцевости Кокрейн. Туди приїхав я особовим поїздом вночі. Я мав картку до формана, що має мене прийняти до праці. Але що ж мені з тої картки, як я вночі не знав, де шукати формана. Вєюди було тихо й спокійно, усе спить, як я міг йти та й когось будити. Я побачив недалеко від станції якусь будову з вугіллям, зайшов туди, положився в куті на вугілло та й так перекунав до рана. Як трохи розвиднілося й люди починали вставати, вийшов і я зі своєї буди та й почав розглядатися по тій місцевості. Властиво не було куди розглядатися. Був тут раптом СІПіАрський дім, в якому жив форман зі своєю жінкою, а на другій підлозі спали люди, які працювали в нього на секції і в нього теж і їли. Тому я не мав великої трудности відшукати свого формана. Як я підходив уже до тої хати, вийшов якийсь чоловік, середнього росту, грубобатечий, червоний на обличчі, здоровий і з суворим поглядом, якщо не сказати грізним, й почав дивитися на мене. Я його поздоровив й запитався, де тут є секційний форман. Він відповів, що якраз він і є форманом. Я подав йому тоді мою картку, він прочитав й запровадив мене до хати на гору, де були робітники й сказав, що я також тут маю спати. Казав мені лишити свої речі тут і сходити на долину їсти. Після того пішов з хати.

ЗАКИ дістанете погану дозу спрінг-фівер або купите щось з удобрювачів
Перевірте The New NORTHWESTERN
Вони МАЮТЬ УСЕ, чого хочете
Corrosion Resistant — Long Life — Large Capacity
Field-Proven Trouble-Free Operation — See Our Agent Or Dealer Or Write — For This And Other Farm Services
It Pays to Pull to the Pioneer
PIONEER GRAIN COMPANY LIMITED
REGINA WINNIPEG CALGARY

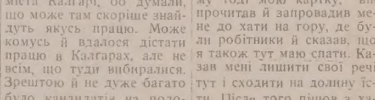

ОЗНАКА УСЛУГИ
Ваш збіжевий елеватор Альберта Пасифік є місцем, де купувати
• Хемікалі • Прилад до вантаження
• Шпагати Брентфорд • Шпихлірі на збіжжя
• Скропльовачі піль Голден Арров • Тарпавлїни
"ВАШ ФАРМЕРСЬКИЙ ЦЕНТР ДЛЯ УСЛУГ ФАРМИ"
Зверніться до нашого Agro-Service Dept. за технічною порадою у фармерських потребах.
ALBERTA PACIFIC GRAIN LTD.
SERVING ALBERTA PRODUCERS WITH OVER 300 COUNTRY ELEVATORS

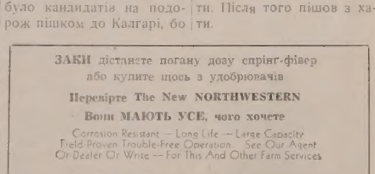

Canadian Pacific Airlines
тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.
НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ
Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).
• До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Зайдіть догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.
• Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
• Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
• За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.
FLY Canadian Pacific
Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.
В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

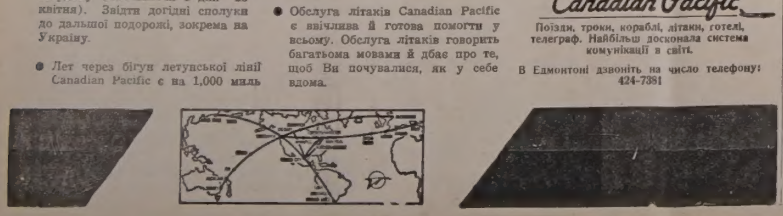

CARLING
Bock Beer is Back
Just once a year is Carling Bock time! And this rich, traditional brew comes at regular prices!
CARLING BREWERIES (ALBERTA) LTD.

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364

РІК 2. Ч. 7

З ЖИТТЯ НАШИХ ПАРАФІЙ

ПЛЯН РОЗБУДОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ОСЕЛІ

На місячних зборах відділу Братства Українців Католиків при катедрі св. Юрія між іншим вирішено з нагоди 100-річчя Канади та 75-річчя поселення українців у Канаді збудувати п'ять мешканевих будинків в "Українському Парку" біля "Пайн Лейку", в яких найшло би вигідне приміщення приблизно 100 дітей. Кошти побудови тих будинків вінесли б 10,000 долярів. В найближчому часі вирішено скликати наради представників молодечих організацій та представників трьох саскатунських парафій, представників "Лицарів Коломба", українських професіоналістів та бізнесменів, Пласту та ЛУКЖ, як також голову парконого комітету д-ра М. Крочака.

На тих нарадах будуть порушені: справа зібрання десять тисяч долярів, побудова п'ятьох мешканевих будинків, відповідне приготування басейну до купання та пляж переведення літнього таборування дітей рідної школи та молодечих організацій.

Щасти Боже в корисних планах саскатунського відділу БУК.

РЕКОЛЯКЦІЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ "ОБНОВИ"

Від 9-го до 12-го лютого п.р. відбулися рекольекції для членів студентської організації "Обнова" та мешканців Інституту ім. А. Шептицького в каплиці інституту. Рекольекціями проводив Преп. о. С. Якимишин ЧСВВ, магістер новиків з Мондеру, Альберта. У рекольекціях взяло участь 100 членів "Обнови" та студентів мешканців інституту. В неділю 12-го лютого на закінчення рекольекцій, всі учасники приступили до св. сповіди та св. Причастя, а відтак мали спільне сніданя, на якому ще раз промовляв о. С. Якимишин. Голова "Обнови" М. Наконечний щиро словами подякував о. С. Якимишинові за змістовні та корисні науки в часі рекольекцій. Ректор Інституту о. д-р Г. Миколів рівнож зложив подяку о. С. Якимишинові від управи Інституту та подякував студентам і студенткам за пильну участь в рекольекціях.

ВІДДАЛИ ШАНУ ЖІНКАМ ГЕРОЇНЯМ

В дні 5-го лютого пополудні, членки відділу ЛУКЖ, катедральної парафії, відбули окремі сходини в видиторії Осередку. Перша частина сходин була ділова. Прочитано і прийнято протоколи з попередніх сходин, вислухано звіти, референтом та заплянованою працею на найближчий час. З важливіших вирішень слід відмітити такі: вплатування вперше весняних вишиванок вечерниць, запросктовано перевести контест на найкращу вишивану суконку і вибір королеви. У четвер 9 лютого будуть перші сходини заінтересованих вишиванням суконок; також відкриття конта для видання куховарської книжки в Кредитовій Спілці "Нова Громада". Вже зібрано потрібні переписи печива та інше для цієї книжки; обговорено справи крамничку ЛУКЖ у часі сьогорічної виставки в тижні Піонера в Саскатуні, крамничка буде в окремий спосіб прикрашена; пожвавити працю хору ЛУКЖ для виступу на академії в честь княгині Ольги, літом цього року; пожвавити вишивання і писання писанок у зв'язку з заплянованим весняним чайком; тоді відбуватиметься продаж великодного печива, вишивок і писанок та інше. Поріщено запрополювати й допомогти дітям зробити великодні кошички для хворих дітей в саскатуиських шпиталях, а теж для відвідин наших бабунь і дідусів у старечому домі св. Йосифа; допомогти молоді УКЮ влаштувати День матері а теж приспособити і устаткувати їхню окрему домівку.

Після ділової частини, голова відділу пані К. Гнатюк відкрила святочну частину сходин, присвячену пам'яті Українських Героїнь. У вступнім слові п-і Гнатюк звернула увагу на ціль відзначення і вшанування тих, що стояли у проводі змагань української жінки за кращу долю народу, при тому пригадала на повинності членки ЛУКЖ супроти нашої Церкви і прийдешнього нашої спільноти в Канаді.

Пані П. Чепіга, членка управи відділу, виголосила доповідь про героїзм укр. жінок, обосновану історичними фактами, та відчитала частини з доповіді д-ра Н. Іщук, присвячену пам'яті Людмили Старицької-Черняхівської і її сестри та молодим жінкам підпільницям, що згинули гітлерівською смертю з рук вбивників України пам'ятного 1941 року.

Після заслуханих доповідей всі членки перейшли до катедрального храму св. Юрія, де взяли участь в панахиді, що її за українських героїнь відслужив о. прелят І. Олійник.

Наради місцевого відділу КУК

Наради відбулися у вівторок, 7 лютого, в залі нарад Осередку Молоді в годині восьмій вечора. Нарадами проводив голова відділу д-р С. Дершко. Заплановано й вирішено таксі важливіші справи: заходами КУК відбудеться шевченківський концерт. Одною з важливіших проблем нашої спільноти міста Саскатуну є не наш спільний мішаний хор. Брак його прикро відчувалося в телевізійній передачі, що була надана в рямцях 100-річча Канади. Дуже прикро вражала відсутність його в святочному концерті 22 січня ц. р., а тепер зчерги йдуть підготування до шевченківських святкувань. Українська спільний хор міста Саскатуну вже неодноразово вславився своїми добрими виступами, він має вже свою традицію, і треба вірити, що члени поодинокх організацій і парафій, що є членами спільного хору, допоможуть своєю участю, щоб цей хор міг дальше існувати. Спільний хор є не тільки гарною точкою в програмах наших концертів, (це легко могли б заступити поосібні хори), він передовсім є виразником нашої об'єднаности, він теж є репрезентантом української спільноти нашого міста перед своїми і нашими сніжмешканцями. Тому реагтувати з нього, чи заступати виступами поосібних хорів, ніяк не говорить ним в користь. Треба вірити, що президія місцевого відділу КУК доложить старань і заплянований концерт Шевченкові вславиться вже виступом нашого спільного хору.

Черговрю точкою нарад був дитячий фестиваль, який заплянованно відбути в місяці червні ц.р. У програмі фестивалю є офіційний перемарш дітей, спів, вправи, танки, гагілки. З окремою точкою виступлять члени наших молодечих організацій. Заплянованно відбути фестиваль на спортовій площі Гордон Гав, з участю духовенства наших обох церков, представників міста Саскатуну і представників наших організацій. До переведення цього заплянування будуть покликані окремі комітети.

Фільм "Шевченко у Вашінгтоні" в Саскатуні

В неділю 5 лютого м.р. в Саскатуні був висвітлений фільм "Шевченко у Вашінгтоні" двома сеансами. О год. 3-ій пополудні поважне число старших та молоді в видиторії української православної парафії мали приємність оглянути одні з найкращих хвилин відслонення пам'ятника Шевченкові у Вашінгтоні, а знову тогож дня вечором о год. 8-мій фільм був повторений у спортовій залі "Дому Української Молоді" катедральної парафії св. Юрія. І тут, крім старших, було багато молоді. По фільмі приступало до ученика сьомої кляси Богдана та питало його, як йому подобався фільм. "О, це було дуже гарно — лише..." і тут мій ученик закінчив — "Лише що — скажи" — додало йому відвагу — "та я не люблю того бенкету" — закінчив Богдан, а далі сказав: "Та я волів би був побачити фестивал дітей, бо мені тато говорив, що у Вашінгтоні тоді було багато дітей і вони робили якісь вправи чи щось такого". Завважа малого ученика була зовсім на місці, бо дійсно замість деяких частин бенкету та довгих маршів, що часто повторювалися, краще було дати бодай частину фестивалю молоді, що головно на дітей має би великий виховний вплив.

На мене особисто сильне враження зробив сам пам'ятник Т. Шевченка. Молода, задумана постать, відкриваючи лівою рукою частину свого плаща — немов відкриваючи серце, що віддало все для його народу. Дійсно можна погратулювати мистцеві Л. Молодожанінові за його чудовий твір, лише дизно, що у фільмі не було згадки про твердиця того пам'ятника.

В понеділок, 6 лютого, о год. 6-ій вечором в видиторії Інституту Петра Могили на спеціальне запрошення ректора того інституту о. Кравченка, був висвітлений фільм "Тарас Шевченко у Вашінгтоні" для студіюючої молоді. Разом в Саскатуні оглянуло фільм 450 осіб.

Т. Б-к

Великі зусилля увінчання успіхом

В попередньому числі "Сторінки Саскачевану" ми писали про тасмницю поташу. В цьому числі подаємо коротку історію про важку боротьбу людини з природою, щоб дістатися до того поташу та його видобути на поверхню землі.

Сотки мільйонів років захована земля свою тасмницю глибоко у свому нутрі пшеничної степової провінції Саскачевану. Лише пригадок зрадив цю велику тасмницю. Двацадцять років тому назад геологи, шукаючи в Саскачевані за олівою, найшли наявність найбільших покладів у світі поташу високої якости.

Поташова руда була захована під площею (тепер загально називаною Поташія — поташова столиця світу) 3,140 стіп глибоко, 100 миль на схід від Ріджайна. З того місця поташова руда простягається 450 миль на південний схід та північний захід. Місцями поклади поташу доходять 50 миль ширини.

Геологічні досліди доказали, що поклади поташу збігали відповідні верстви глини, води та солі, які можна оборотни лише при помочі сміливої техніки.

Двісті вісімдесять дев'ять стіп льодової верстви, 2,726 стіп змішаних з водою каміння та глини та 100 стіп калиміної солі охороняють поклади поташу. В середині каміння та глини лежать формації, яку називають "Блейдмор", що складається з плинного піску під вибуховим тисненням. "Блеймор" с грубиною 200 стіп і кожна стіна с небезпекою для тих, що хотіли б перейти її. Тиснення в середині "Блеймор" доходить 475 фунтів на квадратовім цалі. Щоб пройти "Блаймор", треба звільнити його з тої вибухової сили, уз'яненої 200 мільйонами рокіз.

По кількох рокаж пильних студій та плянування сміливих інженерів вдалось остаточно дістатися до цінних покладів поташу, що сьогодні має велике значення для збільшення рільничих продуктів, а тим самим влегшить трохарчування загроженого голодом людства.

Життя з наших організацій

СХОДИНИ ЧЛЕНІВ ПЛАСТПРИЯТУ

Сходини відбулися вечором, 30 січня п.р. в видиторії Осередку Молоді катедральної парафії. В першій частині сходин, прийняті відзначили річницю смерти славної пам'яті Начального Пластуна проф. Северина Левицького — Сірого Лева, що саме в тому дні перед пятьа роками, помер на 72 році життя в Буффало, ЗДА (10 І. 1962 р.). Вислухано короткий життєпис сл. п. Начального Пластуна, який включившись у працю для пляту в 1921 р. на рідних землях у Львові. Спершу він працював як зв'язковий, а в 1945 р. був обраний на Верховного Отамана всього пласту в Україні. В 1945 р. на пластовому з'їзді в Регенсбурзі в Німеччині обирають його Начальним Пластуном. У 1949 р. він переїздить з Німеччини до Буффало у Злучених Державах, де до останніх років свого життя вірно й відано служив великій пластовій ідеї. Після того прийняті оглянули альбом з життя і діяльности Сірого Лева, а теж мала нагоду оглянути світлини пам'ятника на могилі сл. п. Покійного, на який пластова група склала свої жертви.

В другій частині сходин, слідували звіти з діяльности за останній час, а саме: у часть пластової молоді в листопадових і січневих святкуваних, відбідних родин пластової молоді зі шедрішою, яку перевели пластуни, а дальше слідували насові звіти.

З наміченим діяльности пластової молоді на біжучий рік, передискутовано справу влаштування таборів для новацтва літом цього року в Українській Оселі коло Саскатуну, а дальше вийзд і участь нашої пластової молоді в міжкрайовій пластовій зустрічі, що є заплянована для відзначення 100-річчя Канади і 55-річчя пласту в оселі "Батурин", поблизу Монтреалю, від 22 до 30 липня п.р. В часі тієї зустрічі пласт візьме участь в спільному виступі української молоді 29 липня на світовій виставі "Експо 67" в Монтреалі, а теж відвідає столицю Канади, Оттаву 31 липня. Вирішено, що і саскатунська пластова молодь вийде два дні скорше, щоб мати змогу оглянути світову виставку "Експо 67" в Монтреалі.

ДО УВАГИ ТИМ, ЩО КУРЯТЬ І ПАЛЯТЬ БОГЛІ В ЛІСІ

Саскачеванський "Бізнес Лідер" інформує, що в 1966 році в саскачеванських лісах занотовано 197 вогнів, яких контроля і пригашення коштувало 450,000.00 долярів. В 1965 році їх було 122 а кошти їхньої контролі виносили 357,848 долярів. Найбільше число вогнів в Саскачевані занотовано в 1961 році, їх було 507 з видатком півтори мільйона долярів, а найменші витрати для пригашування і контролі лісів було в 1959 р. коли вони виносили 88,000 дол. на 169 вогнів.

Рак крови – ворог дітей

(Кан. Сцена) — Щороку витрачається в Канаді понад 2.5 мілійона дол. на досліди причин недуги рака; 25% з тієї суми витрачається на досліди рака крови. Не враховуючи нещасливих випадків, ця недуга є найбільш смертоносним ворогом дітей шкільного віку. Як інші види недуги рака, лукемія відзначається надмірним зростанням основних клітин, що становить базу життя; в цьому випадку зростання кількости білих тілець крови. Вони не дозрівають і не виконують свого завдання, що ним є побороти недугу внутрі організму. Помалу вони проникають в різні органи і в саму тканину тіла, пацієнт стає анемічний, кров не густіє навіть при легких пораненнях і тому він втрачає відпорність на інфекцію.

Є два види рака крови — хронічний і акутний. Цей останній вид швидко знищує людину, а зокрема дітей. Нині робиться чимало заходів з метою побороювати цю недугу, але покищо вона невиліковна. Дослідники знайшли тільки ліки, які сповільнюють поваднення крови і лікування тієї недуги можна звертатися до будь-якого відділу Канадійського Протиракового Товариства. Для зміцнення заходів у боротьбі проти тієї недуги це товариство проводить у квітні збіркову кампанію; жертвуйте скільки можете на ту ціль.

Просимо зголосити

У звідомленнях про столітня Канади подано, що Канада має 684 столітні особи. Для них приготовано спеціяльні грамоти і вони будуть їм вручені у цьому ювілейному році Канади. Сподіємося, що українські громади зверхуть особлившу увагу на столітні особи українського роду. Коли б такі були у нашому Саскачевані, просимо зголосити їх на адресу "Сторінки Саскачевану".

Похорон піонера в Ростерн

Двадцять другого грудня минулого року помер один з найстарших піонерів Саскачевану, бл. п. Михайло Колцуняк.

Похоронні відправи зі співаною Службою Божою відправив Всеч. о. Р. Гоменко в церкві св. апостолів Петра і Павла в Ростерн.

Бл. п. Михайло Колцуняк народився в селянській сім'ї 1887 року в селі Воронів, повіт Городенка в Західній Україні. До Канади приїхав 13-літнім хлопцем 1900 року і проживав разом з родичами на фармі біля Кадворт. В 1913-му році оженився з Марією Новаківською, однак це подружжя довго не тривало, бо по 11 роках померла його жінка, залишивши шестеро малих дітей. Невдовзі по смерті жінки бл. п. Михайло женився вдруге з удовою Євдокією Вінтонюк, яка до його шестеро дітей привела п'ятеро дітей (двоє своїх, а троє від першої жінки її чоловіка). З того супружжя народилося ще троє дітей — так що всіх дітей, якими опікувався бл. п. Михайло Колцуняк, було 14-ро.

До 1943-го року бл. п. Михайло фармував біля Кадворт, а відтак переїхся в околицю Фиш Крік, а від 1952-го року переїхся на сталий побут до Ростерн.

Бл. п. Михайло Колцуняк відзначався гарними чесноттами, був побожний, працьовитий та вічливий до своїх сусідів, чим з'єднав собі загальну любов та пошану, чого доказом було велике число його приятелів та знайомих на його похороні. Попри важку працю на фармі він зумів дати гарне виховання всім дітям, а також брав активну участь в парафіяльному житті.

У великому смутку залишив бл. п. Михайло Колцуняк дружину Євдокію, синів Петра, Миколу, Василя, Дмитра, Павла та Стефана, доньки Параскевію зам. Волошин, Євдокію зам. Хомин та Олену зам. Боднар, 29 внуків та 12 правнуків.

По похороні бл. п. Михайла Колцуняка відбувся в парафіяльному домі поминальний обід, в часі котрого переведено збірку на пресовий фонд "Українських Вістей", що принесла 15 дол.

Жертводавцям щира подяка, а бл. п. Михайлові Колцунякові Вічная пам'ять.

ПОДЯКА

З Божої волі відійшов від нас несподівано у вічність в дні 20 серпня 1966 року, прожившим 58 років трудящого життя наш найдорожчий Муж і Батько

бл. п. Михайло Касюк.

Похорон відбувся дня 23 серпня, з української катедральної церкви св. Юрія в Саскатуні на місцевий цвинтар.

Опечалена родина висловлює найщирішу подяку всім учасникам похорону, що віддали Покійному останню християнську прислугу та відправили на місце вічного спочинку.

Зокрема дуже сердечно дякуємо Всечесним душпастирям о. В. Івашкові, о. М. Будзові, о. прелатові І. Олійникові за похоронну богослуження в похоронному заведенні, в церкві і на цвинтарі.

Дякуємо рідним, приятелям, членам організацій за пислови співчуття, молитви, зложені датки на народні цілі і за жертвовані квіти.

Дуже дякуємо всім прозощям, які прощали померлого, в церкві, на цвинтарі і на поминальному обіді.

Нехай Всевишній нагородить Вас стократно, а Покійному дарує вічний спокій.

Горем прибиті:
Анна — дружина, Дарусн — дочка

Сидять від права: Галина Мельник і Лідія Шулякевич; стоять від права: Стефанія Кульба, Ольга Гуменюк, Марія Чолій та Марія Кріса. Некає на знимці: Стефанії Загурак та Орисі Судчак.

Жіночий відділ для Експо-67 при КУК у Монтреалі

ПОВІДОМЛЕННЯ

У порозумінні з Комітетом українців Канади, жіночий відділ для ЕКСПО-67, до складу якого входять представниці всіх укр. жін. орг. Монтреалу ,плянує, координує та інформує громадянство про заходи щодо участи українців у всесвітній виставці в Монтреалі.

1. Український тиждень — триватиме від 24-го до 29-го липня, б.р. В програму цього тижня, що відбуватиметься на форумі всеканадського жіночого павільйону "ГОСПІТАЛІТІ", входитимуть такі точки: виступи кращих мистецьких сил, показ історичних та народних строїв, демонстрування різного рукоділля, висвітлення фільму "Скарби України" й знимок (елайдс) українських церков, народних домів, інституцій, музейних експонатів та уривків кращих українських імпрез, улаштовуваних у різних місцевостях Канади. Кожного дня, впродовж тривання цього тижня, котрась із укр. жін. орг. гоститиме одну з-поміж англійських чи французьких жіночих організацій, а в програму зустрічі з ними входитимуть короткі доповіді про різні аспекти української культури.

2. Виставка українського книжки відбуватиметься у всеканадському павільйоні.

3. Мистецькі виступи. До участи у виставці зголосився цілий ряд хорових й танцювальних ансамблів із цілої Канади. З уваги на те, що зголошування ще продовжуються, про порядок та дату їхніх виступів повідомимо пізніше.

4. Виставка експонатів українського народного мистецтва відбуватиметься у головному осередку Канадського рукоділля (Кенеджін Гендікрефт Гілд) від 21-го червня до 24-го серпня, б.р.

5. День української молоді на Експо-67 відбудеться в суботу, 29-го липня. Передбачається участь принаймні трьох тисяч осіб, зорганізованих в різних молодіжних організаціях. В тому часі Пласт матиме одноднівневе джемборі на своїй оселі Батурин, біля Монтреалю, з метою відзначити 55-річчя свого існування та сторіччя канадської державности.

6. Провінціяний павільйон Квебеку. Плянується улаштувати в цьому павільйоні виставку українського рукоділля.

7. Інформаційне бюро й кіоск. Розбивається відповідні заходи, щоб мати на виставочній площі свій кіоск та інформаційне бюро. Крім того, плянується подбати про приміщення для українських відвідувачів виставки.

8. Брошурки. Комітет українців Канади виготовляє трьомовні ілюстровані брошурки, як "сувенір" від українців Канади.

Просимо допомогти нам: 1) Грошовими пожертвами. 2) Надіслати цікавіші фільми та знимки (слайдс). 3) Виготовити й надіслати на продаж "сувеніри" (вишивані серветки, керамічні вирби, тощо).

ВЕСЬ ЧИСТИЙ ДОХІД ІЗ ПРОДАЖУ РЕЧЕЙ ПІД ЧАС ВИСТАВКИ БУДЕ ВІДВЕДЕНИЙ НА ФУНДАЦІЮ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА У ВІННІПЕГУ.

УВАГА! Мистецькі ансамблі, які бажали б взяти участь у Експо-67, можуть голоситись до Централі КУК, або на таку адресу: Mr. A. Zaparyniuk, 3865 Beaubien St. E., Montreal 36, P.Q.

Всі листи в справі інформацій щодо виставки та грошові пожертви просимо слати на адресу: O. Sudczak, 2260 Dorchester Blvd., Apt. 6., Montreal 25, P.Q.

Всі "сувеніри", фільми й знимки (слайдс) просимо слати на адресу: Prof. O. Kushnir, 6622 Chatelain St., Montreal 36, P.Q.

В справі приміщень просимо листовно звертатись до: Mrs. L. Shulakewych, 9031 Lacordaire Blvd., St. Leonard, Montreal.

Банкові чеки просимо виставляти на конто: UKR. WOMEN'S DIVISION for EXPO-67.

ЕКЗЕКУТИВА ЖІНОЧОГО ВІДДІЛУ ДЛЯ ЕКСПО-67: Галина Мельник — голова, Галина Кріса — 1-а заст. голови, Лідія Шулякевич — друга заст. голови, Орися Судчак — кореспонд. секр., Ольга Гуменюк — прот. секр., Євгенія Загурак — англомовна секр., Стефанія Кульба — касирка, Марія Чолій, Ольга Кучарська та Марія Сенкусь — члени.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
513 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Українські Похоронні Заведення в Альберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

8709 - 111 Ave., Phones: GA 2-2331 & GA 4-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Альберти:

Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood.

В. М. СМОЛИК, управитель

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Ave. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.

Вступ 1.00 дол. — 3 картки Джекпот — $50.00.

KULE & PEACH

Accountants and Auditors 206 Wentworth Bldg. 97 St. & 102 Ave., Edmonton Phone 422-5849

(Говоримо по-українськи)

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

BURTON DENTAL Laboratories

Certified Dental Mechanics 10279 - 101 Street 1½ Block North of Woodward's EDMONTON ALBERTA

Wasson Dental Lab.

NEW LOCATION Barry Bldg. 10128 - 103 St. Ph. 422-4718 Certified Dental Mechanic

ПРИПОВІДКИ

Хто має, тому ще дають, а хто не має, в того ще беруть.

АДВОКАТИ

K. MAGERA LL. B.

Адвокат і нотар

107 C.P.R. Bldg., Edmonton Phone: Office 424-2518 Res. 479-4066

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ

ДЕНТИСТ

520 Tegler Bldg.

Edmonton, Alberta

Office Phone: GA 2-8553

Тел. офісу: 422-2411 дому: 488-2350

Dr. B. N. SHLAIN

ДЕНТИСТ

428 Tegler Building Edmonton, Alta.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський

Лікар, хірург і акушер

303 Professional Bldg., 10830 - Jasper Avenue

Phone Office: GA 41814 Res.: HU 8-7441

Д-р Петро Г. Козяк

EYE SPECIALIST

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ

709 Tegler Bldg., Edmonton

Тел. офісу: 422-8815 дому 434-1092

Д-р В. А. Шандро

Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гланд), що регулює моч Член Королівської Комісії Хірургів

Тел. офісу: 488-9797 дому: 439-2408

116 St. & 100 Ave. 214 Le Marchand Bldg. Edmonton, Alta.

Д-р Г. Стефаник, F.R.C.P.(C)

Лікар — спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.

728 Professional Bldg. 10830 Jasper Ave.

Оф.: 422-2745; Рез.: 484-3821

EDMONTON, Alta.

Д-р М. Снігурович

Лікар і оператор

3829 - 118 Ave. Edmonton, Alberta Phone: Office — GR 9-3318 Res.: GR 9-4443

Д-р Мирон Старко

Спеціяліст - оператор

від гаухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу. Tonsils, adenoids, сайнисис носе і залози (glands).

Тел. офісу: 424-4773 Дому: 482-2217

225 Professional Bldg. 10830 Jasper Ave., Edmonton

Д-р ВАСИЛЬ ПАВЛЮК

член Королівської Колегії Хірургів F.R.C.S.(c)

хірург-спеціяліст

5B, Strathcona Medical Dental Bldg.

8225 - 105 St. Edmonton, Alta.

Тел. офісу: 439-4321 дому: 466-5033

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG

OPTOMETRISTS

303 - 4 McCallum Hill Bldg.

Regina — Sask.

Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО

ОКУЛІСТИ

230 Tegler Bldg., Edmonton Phone GA 2-1243

Др. Левко Г. Фарина

окуліст-оптометрист

нова адреса:

522 Tegler Building Edmonton, Alberta

Телефон: 422-8631

Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Все для будови

По умірковані ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

OFFICE Ph. 477-3092 EDMONTON 8201 - 114 Ave. Yard and Factory Ph. 477-1650

Р. ФІРМАНЮК, властитель

27 років приязної та совісної услуги!

Направа авт і троків — Перевірка моторів — Продаж високоякісної газолини та оливи до авт

Artic Service Station Ltd.

12603 Fort Road Edmonton, Alberta Phone 476-2212

Власник і керівник: Марійн Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

Українська Католицька Щаднича і Кредитова Спілка в Едмонтоні

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Цим повідомляємо, що річні Загальні Збори Української Католицької Щаднича і Кредитової Спілки в Едмонтоні відбудуться в середу, 22 лютого 1967 року о год. 8.30 вечора в залі Українського Народного Дому (9620 - 109 авеню) в Едмонтоні, з таким порядком нарад:

1. Відчитання протоколу з минулорічних Загальних Зборів.
2. Справи, які виринули в зв'язку з протоколом.
3. Звіт Директорів, Комітетів і Скарбника.
4. Нові справи: ухвалення дивіденди на 1966 рік.
5. Вибір управи на 1967 рік.
6. Закриття Зборів.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОПОЗИЦІЮ. Цим подається до відома, що на цьогорічних Загальних Зборах, буде запропонована до розгляду слідуюча поправка до додаткових постанов.

Постанова ч. 1. тепер звучить так: "Членство в Кредитовій Спілці має бути обмежене лиш до осіб-українців католиків".

Є пропозиція, щоб це поправити, щоб ця точка звучала так:

"Членство в Кредитовій Спілці має бути обмежене до всіх осіб українського походження і католицької віри, їхньої найближчої родини та до їх товариств, підприємств, організацій, клюбів та товариств, що мають приміщення на території метрополітального Едмонтону".

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОПОЗИЦІЮ. Цим подається до відома, що на цьогорічних Загальних Зборах буде запропонований до розгляду слідуючий додаток до додаткових постанов.

Постанова ч. 11. "Після ухвалення відповідної суми для резервового та стабілізаційного фондів, як цього вимагає Акт Кредитових Спілок, рада директорів може ухвалити дивіденду із залишків з чистого зиску і має дати доручення скарбникові відповідно списати це як кредит на конта членів".

П. М. Дацюк, секретар

БАНК НОВА СКОШІЯ МАЄ СИЛЬНУ ФІНАНСОВУ БАЗУ

Головний керівник "Банку Нова Скошія" Гордон Тучі підкреслив останньо, що "Банк Нова Скошія" скріпив свої фінанси на всіх ділянках діяльности банку. Значну звишку виказали: активи, депозити, позички, чистий прибуток, число удільовців, загальний заробіток і дивіденди.

На кінець року активи виносили разом коло 3,633 міль. дол., тобто на 10 і пів відс. більше, як у попередньому році. Депозити виносили 10.9 відс., а персональні заощадження 8.7 відс.

Загальний прибуток після податків був від 12.01 відс., порівнюючи з 7.4 відс. у попередньому році.

Гордон Тучі заявив також, що великим досягненням "Банку Нова Скошія" є оснування нової фінансової установи на Ямайці, тобто "Банку Нова Скошія Ямайка Лтд." що перебере всі фінансові справи "Банку Нова Скошія", який мав свої відділи на Ямайці від 1889 р.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і пришрість до минут і прискіпає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Bio-Dyne), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Bio-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

LIMITED QUANTITY 28 panel nylon parachute canopies, complete with shroud lines. Approximately 84 ft. circumference. Ideal coverage for machinery and produce. Also makes temporary shelter for repairing, etc. $29.00 while they last. ½ H.P. electric motors. ½ inch shaft. 110 volt, single phase, 1725 rev. Run like new $8.95. Lots of 10— $7.75 ea., Guard and Oshkash 7 ton 4 wheel drive snow plows, and one electric fork lift 2000 lb. capacity.

WESTBOURNE SUPPLY

Distributors of Govt. Surplus

Westbourne, Man.

ПРИСЛАЛИ ДО "УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

По 4.00 дол.: Н. Поточняк, Натал.

По 3.00 дол.: Гр. Крочак, Лірос; п-і Василина Кузик, Гефорд.

По 2.50 дол. о. С. Юзик ЧСВВ, Мелфорт.

По 2.00 дол.: В. Костечко, Сарнія; І. Томіцький, Ваянкувер; П. Кульматицький, Вернон; П. Данилюк, Річмонд; М. Марчук, Саскатун; Гр. Войтович, Норт Сурей; Академія Непор. Серця, Вінніпег; п-і І. Доктор, Твей; Ю. Фил, Кіченер; І. Біло, Фрідом; Н. Михайлюк, Принс Альберт; п-і М. Калин, Немпа; С. Сало, Принс Альберт; І. Панчук, Йорктон; І. Белоусовський, Саскатун; І. Зурбик, Форк Ривер; І. Шпак, Келгарі; п-і Я. Боснко, Вонда; о. И. Гайманович, Монреал; Н. Сус, Едмонтон; Д. Сичило, Ст. Катерине; Ф. Сеньків, Сібалд; Д. Гоменчук, Вайтбіґ; В. Поливкин, Едмонтон; С. Швидкий, Албетефора; п-і Дора Дмитерко, Айтуна; І. Голембйовський, Ню Гейвен, Конн.; С. Головайчук, Смоки Лейк; М. Сороковський, Дена, Саск.; М. Тарнавський, Принс Альберт; М. Ярміш, Ситвестон; Ю. Варунків, Еванбург; І. Звзорко, Борден; І. Колісник, Вишард; П. Шарабум, Форт Вілізм; О. Слічук, Лякоре; п-і А. Радванська, Денбури; П. Фаріон, Гайло; С. Секундяк, Кіома; о. І. Ворона, Вадіна; Л. Рудизюк, Кіченер; С. Ірочко, Фрейнс; Д. Одинський, Айрон Ривер; Н. Богатчук, Едмонтон; М. Малий, Ошава.

По 75¢: С. Дереніський, Порюпайн Плейн. А. Демчук, Норт Бегелфорд.

По $1.50: П. Сирота, Ванкувер.

По $1.00: Ю. Калинка, Ошава; М. Мєсько, Бойл; М. Івасюк, Вермілюн; В. Шадяк, Ді Па. Мак.; І. Чапельський, Мирнам; Микола Сич, Чіливак; п-і П. Кардаш, Кенмор, Алта; п-і Т. М. Гевко, Мондер; О. Винник, Мондер; А. Гайний, Ваянкувер, Бр. К.; І. Навроцький, Селвенія; П. Малий, Віндсор; О. Данилюк, Річмонд; І. Война, Бродвю; П. Остапек, Мондер; о. П. Пасічник; п-і М. Углик, Принс Альберт; Д. Грабець, Голден; Н. Камінський, Клюстен; В. Михальчук, Ангусвил; В. Станчук, Ангусвил; М. Кучар, Ріджайна; Й. Голінчук, Гемтов; Г. Борущак, Едмонтон; І. Прокопів, Принс Джордж; А. Бідулка, Прудгом; п-і А. Бєсараба, Принс Альберт; Г. Теребенець, Гровлід; В. Г. Пристай, Пріївил; Гр. Співчак, Айтуна; П. Гнибіда, Семон Арм; п-і Ю. Коренда, Едмонтон; п-і Г. Марусак, Гей Лейкс; Ф. Сірацький, Мегрет; п-і И. Кнігніцька, Саскатун; Й. Пазюк, Едмонтон; о. Р. Зубак, Вінфілд; п-і А. Лиця, Ешвил; М. Адамкевич, Колінтон; І. Падлецький, Бонеавил; В. Бурштинський, Ванкувер; ф. Гурник, Вайолет Гров; І. Ласковський, Голден; М. Гриців, Ст. Пол; п-во Ф. Ящик, Іннісфрі; М. Цюк, Принс Альберт; Н. О. Савчук, Мондер; Р. Волошин, Норт Стар; Стефанія Вернюк, Ройкрафт; П. Мартинюк, Менвил; п-і Т. Галабіцька, Вінніпег; Л. Гоцій, Едмонтон; Г. Лалач, Винярд; Л. Н. Бартман, Лек Ле Біш; Л. Шаиковський, Вильна; В. Мальований, Рама; С. Зуб, Ройкрафт; И. М. Бзовий, Ройкрафт; В. Кулик, Кайлмор; Н. Кашуба, Ромзій; М. Лозинський, Ланівці; п-і І. Сенькова, Річмонд; В. Крияк, Ла Корій; І. Приступа, Едмонтон; В. Хомечко, Саскатун; С. Яник, Шол Лейк; П. Галій, Дрейтон Велей; М. Габінет, Ст. Майкел; М. Олійник, Йорктон; С. Дудка, Кіркленд Лейк; Ю. Драницький, Монтмартр; Ю. Дідьо, Едмонтон; І. Карпінка, Саскатун; Е. І. Вавриюк, Норт Бателфорд; В. Дутчак, Дервент; п-і М. Мельник, Ст. Майкел; Т. Сливка, Вонда; п-і Ф. Рачкевич, Чейлен; М. Дук, Левой; п-і Дора Закордонська, Мондер; М. Павлюк, Спеддел; В. Курилович, Грімшав; М. Шмир, Вестлок; П. Кіт, Мирнам; В. Шульгая, Саскатун; п-і В. Я. Крижановська, Едмонтон; Т. Євчин, Елк Пойнт; А. Соколюк, Вегревил; п-і Софія Вяран Давфин; п-і Стефанія Бзюк, Едмонтон; І. Опришко, Просперіті; М. Кондрадцький, Медисин Гет; І. Білоросик, Вакав; І. Мазуркевич, Торонто; Н. Явний, Йорктон.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам цифр подяку складає адміністрація "Українських Вістей".

ЛІКАР — ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК

(хіропрактор)

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

Dr. V. A. Bayrock

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ. офісу 422-7656 дому 479-3480

НА КОЛЯДУ

Якщо маєте що друкувати, зверніться до друкарні "Українських вістей", яка виконає Ваше замовлення СОЛІДНО та СКОРО і по приступній ціні. Зайдіть до нашої друкарні при 10967 - 97 вул., Едмонтон, або зателефонуйте на число 422-5708.